

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សៀវភៅណែនាំ
ស្តីពី

នីតិវិធីប្រតិបត្តិបាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ
និងបុគ្គលសង្ស័យថាជារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
តាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជា

រៀបចំដោយ

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
ឆ្នាំ ២០២៤

နိဂုံး

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
លេខ ២៨៤ ស.អ.យ.

**ប្រកាស
ស្តីពី
ការដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំស្តីពី នីតិវិធីប្រតិបត្តិបាតុភូមិនិវត្តន៍
ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
តាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជា**

័ ័ ័

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ សន/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៩៦ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួល និងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការបង្កើតការកែសម្រួល និងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០១ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៩៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២២ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- ប្រកាសលេខ ២៩០ ស.អ.យ. ចុះនៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២២ ស្តីពីការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅរបស់ការិយាល័យចំណុះឱ្យនាយកដ្ឋាន និងអង្គភាពក្រោមឱវាទ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសេវាសង្គមកិច្ច
- ប្រកាសលេខ ៨៥២ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៩ ស្តីពីការដាក់ឱ្យអនុវត្តគោលនយោបាយស្តីពីកិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ប្រកាសលេខ ៨៥៧ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់កិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស

- ប្រកាសលេខ ១២៧៤ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤ ស្តីពីបទដ្ឋានអប្បបរមាសម្រាប់ការថែទាំជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលស្នាក់នៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌល
- ប្រកាសលេខ ២១៧៨ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការដាក់ឱ្យប្រើឧបករណ៍ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ និងបទដ្ឋានអប្បបរមា ស្តីពីកិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ប្រកាសលេខ១៣៣/១២ ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការដាក់ឱ្យអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប
- ប្រកាសលេខ២៣១ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិកិច្ចការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអាជីវកម្មផ្លូវភេទ
- យោងតាមការចាំបាច់របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

សម្រេច

ប្រការ ១._

ត្រូវបានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់សៀវភៅណែនាំ ស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សតាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជា ដែលបានចុះថ្ងៃ ២១ សីហា ខែ សីហា ឆ្នាំរោង ឆស័ក ព.ស ២៥៦៨ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០២៤ ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ ២._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ ៣._

នាយកឧទ្ធរណ៍យរដ្ឋមន្ត្រី អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានកិច្ចការរដ្ឋបាលនិងហិរញ្ញវត្ថុ អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានសេវាសង្គមកិច្ច អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានគោលនយោបាយសង្គមកិច្ច អគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានស្តារសម្បទា អគ្គាធិការ នៃអគ្គាធិការដ្ឋាន ប្រធាននាយកដ្ឋានគាំពារជនរងគ្រោះ ប្រធាននាយកដ្ឋានប្រធានអង្គភាពពាក់ព័ន្ធក្រោមឱវាទក្រសួង ប្រធានមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រាជធានី ខេត្ត ត្រូវអនុវត្តប្រកាសនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ថ្ងៃឆន្ទ ៨ រោច ខែ សីហា ឆ្នាំរោង ឆស័ក ព.ស ២៥៦៨
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០២៤

កន្លែងទទួលៈ

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
- ឧទ្ធរណ៍យរដ្ឋមន្ត្រី **សម្តេចមហាបវរធិបតី** នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧទ្ធរណ៍យ ឯកឧត្តម ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- រដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត
- ដូចប្រការ ៣ “ដើម្បីអនុវត្ត”
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ

ជា សម្រេច

មាតិកា

អារម្ភកថា.....	ii
១. សេចក្តីផ្តើម	១
១.១. សាវតា	១
១.២. គោលបំណង	២
១.៣. វិសាលភាព	២
២. និយមន័យ	២
៣. ការគោរពសិទ្ធិជនរងគ្រោះ	៤
៤. គោលការណ៍មិនបង្កគ្រោះថ្នាក់	៥
៤.១. ក្របខ័ណ្ឌអន្តរជាតិ	៥
៤.២. ក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន	៦
៥. ក្រមសីលធម៌ និងការធ្វើសម្ភាសន៍	៧
៥.១. ក្រមសីលធម៌ក្នុងការសម្ភាសន៍.....	៧
៥.២. ការធ្វើសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះ.....	៨
៥.២.១. អ្វីដែលគួរ និងមិនគួរធ្វើនៅក្នុងការសម្ភាសន៍	៨
៥.២.២. ជំនាញទំនាក់ទំនង-ការស្តាប់សកម្ម.....	៩
៥.២.៣. ទំនាក់ទំនងដោយមិនប្រើពាក្យសម្តី.....	៩
៦. នីតិវិធីមាតុភូមិនិវត្តន៍	១០
ជំហានទី១៖ ការរាយការណ៍បឋម	១០
ជំហានទី២៖ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋម	១១
ជំហានទី៣៖ ការរៀបចំធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍	១២
ជំហានទី៤៖ ការទទួលជនរងគ្រោះនៅអាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិ	១៣
៧. យន្តការគាំទ្រ	១៤
ឧបសម្ព័ន្ធ	១៥

អារម្ភកថា

ប្រទេសកម្ពុជាក៏ដូចជាបណ្តាប្រទេសមួយចំនួនក្នុងតំបន់ និងសកល បាននិងកំពុងជួបប្រទះនឹងបញ្ហា រីករាលដាលនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ការកេងប្រវ័ញ្ចកម្លាំងពលកម្ម ការរំលោភបំពានផ្លូវភេទ និងទម្រង់ផ្សេងៗនៃ ការរំលោភបំពាន ដែលបានប្រព្រឹត្តដោយក្រុមឧក្រិដ្ឋជន និងមនុស្សមួយចំនួនដោយគ្មានការខ្លាចញញើតក្នុង គ្រប់រូបភាព ដែលភាគច្រើនជាឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន។ បញ្ហាទាំងនេះ ទាមទារឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលយកចិត្តទុកដាក់ ក្នុងការរឹតបន្តឹងផ្នែកច្បាប់ និងចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីបង្ក្រាប ទប់ស្កាត់បទល្មើស និងផ្តល់កិច្ចអន្តរាគមន៍ នានាឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ រួមទាំងសុវត្ថិភាពក្នុងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍របស់ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សទាំងផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស និងផ្លូវទឹក។

ជាការឆ្លើយតប រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអំពើធ្វើអាជីវកម្ម ផ្លូវភេទ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីប្រតិបត្តិ ព្រមទាំងបានបង្កើត«គណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំង អំពើជួញដូរមនុស្ស» មាន២២ ក្រសួង ស្ថាប័ន ជាសមាជិក និងមានក្រុមការងារអន្តរក្រសួង ស្ថាប័នចំនួន ៦ ក្នុង នោះក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទាដឹកនាំក្រុមការងារការពារជនរងគ្រោះ មានភារកិច្ចផ្តល់ សេវាស្តារសម្បទា ធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ និងសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្ម ផ្លូវភេទទៅគ្រួសារ និងសង្គមវិញ។ នៅកម្រិតថ្នាក់អន្តរជាតិ ក្រុមការងារខមមិតកម្ពុជា មានកិច្ចសហការយ៉ាង ជិតស្និទ្ធជាមួយមហាអនុតំបន់មេគង្គ រួមមាន ប្រទេសចិន កូរ៉េ ឡាវ ថៃ និងវៀតណាម តាមរយៈយន្តការតំបន់ អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិកដែលមានឈ្មោះថា ដំណើរការបាលី (២០០២)។

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រុមការងារការពារជនរងគ្រោះ នៃគណៈកម្មាធិការ ជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស សហការជាមួយ អង្គការតនៈអ៊ិនធើណេសិនណាល បានរៀបចំ សៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះនិងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ មនុស្សតាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជា ដើម្បីផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ច បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងសមាហរណកម្មទៅ គ្រួសារ និងសហគមន៍។ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាង ជ្រាលជ្រៅចំពោះកិច្ចសហការ និងសហប្រតិបត្តិការ និងភាពជាដៃគូពិសោធន៍ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គការ មិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលបានខិតខំផ្តល់ធាតុចូល និងកែសម្រួលសៀវភៅណែនាំនេះប្រកបដោយជោគជ័យ។

ក្រសួងសង្គមកិច្ច និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនៅក្នុងប្រទេស និងប្រចាំការនៅក្រៅប្រទេសដែលធ្វើ ការងារពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស និងការការពារជនរងគ្រោះ សូមយកចិត្តទុកដាក់ចូល រួមអនុវត្តសៀវភៅណែនាំនេះប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវខ្ពស់។ ក្រសួងនឹងរង់ចាំទទួលយកនូវមេរៀន និង បទពិសោធន៍ថ្មីៗដើម្បីធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពសៀវភៅណែនាំនេះឱ្យកាន់តែប្រសើរថែមទៀត។

ថ្ងៃច័ន្ទ ១២ ខែសីហា ឆ្នាំរោង ឆស័ក ព.ស ២៥៦៨

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ២០២៤

បា សុមេធី

១. សេចក្តីផ្តើម

១.១. សាវតារ

ប្រទេសកម្ពុជាក៏ដូចជាបណ្តាប្រទេសមួយចំនួនក្នុងតំបន់ និងសកល បាននិងកំពុងជួបប្រទះនឹងបញ្ហា រីករាលដាលនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ការកេងប្រវ័ញ្ចកម្លាំងពលកម្ម ការរំលោភបំពានផ្លូវភេទ និងទម្រង់ផ្សេងៗនៃ ការរំលោភបំពាន ដែលបានប្រព្រឹត្តដោយក្រុមឧក្រិដ្ឋជន និងមនុស្សមួយចំនួនដោយគ្មានការខ្លាចញញើតក្នុង គ្រប់រូបភាព ដែលភាគច្រើនជាឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន។ បញ្ហាទាំងនេះ ទាមទារឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលយកចិត្តទុកដាក់ ក្នុងការរឹតបន្តឹងផ្នែកច្បាប់ និងចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីបង្ក្រាប ទប់ស្កាត់បទល្មើស និងផ្តល់កិច្ចអន្តរាគមន៍ នានាឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការសិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ រួមទាំងសុវត្ថិភាពក្នុងការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍របស់ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សទាំងផ្លូវគោក ផ្លូវអាកាស និងផ្លូវទឹក។ យោងតាមពិធីសារ ប៉ាឡឺម៉ូ (Palermo) បានបញ្ជាក់ថាសកម្មភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពក្នុងការទប់ស្កាត់ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំង ការជួញដូរមនុស្សជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារទាមទារឱ្យមានវិធីសាស្ត្រអន្តរជាតិដ៏ទូលំទូលាយមួយនៅក្នុងប្រទេស ដើម ប្រទេសឆ្លងកាត់ និងប្រទេសគោលដៅ។ វិធីសាស្ត្រនេះចាំបាច់ត្រូវរួមបញ្ចូលវិធានការទប់ស្កាត់ការ ជួញដូរមនុស្សឈានទៅដល់ការផ្តន្ទាទោសជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសឱ្យខាងតែបាន។

ជាការឆ្លើយតប រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្ម ផ្លូវភេទ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត និងនីតិវិធីប្រតិបត្តិ ព្រមទាំងបានបង្កើត«គណៈកម្មាធិការជាតិ ប្រយុទ្ធប្រឆាំង អំពើជួញដូរមនុស្ស(គ.ជ.ប.ជ.)»មាន២២ ក្រសួង ស្ថាប័នជាសមាជិក និងមានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយចំណុះ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ជាយន្តការអន្តរស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិដែលមានតួនាទីធ្វើជាសេនាធិការជូនរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការ ដឹកនាំ និងសម្របសម្រួលប្រមូលផ្តុំការចូលរួមកិច្ចសហការ និងការគាំទ្រពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ អង្គការ សហប្រជាជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងវិស័យឯកជន។ គ.ជ.ប.ជ. មានតួនាទី ជំរុញ និងលើកកម្ពស់ការអនុវត្ត ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ពិធីសារស្តីពីការទប់ស្កាត់ ការបង្ក្រាប និងដាក់ទណ្ឌកម្ម អំពើជួញដូរមនុស្សជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ដែលបំពេញបន្ថែមលើអនុសញ្ញាអង្គការ សហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង ឬលិខិតតុបករណ៍ និងកិច្ចព្រមព្រៀង អន្តរជាតិផ្សេងៗទៀតទាក់ទងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្ស។ ពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃសភាពការណ៍ប្រែប្រួល នៃបទល្មើសជួញដូរមនុស្ស ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ និងបទល្មើសពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតដោយយកចិត្តទុកដាក់លើ ភាពរងគ្រោះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទាំងស្រ្តី បុរស ជាពិសេសកុមារនិងយុវវ័យ។ ជំរុញឱ្យមានមជ្ឈមណ្ឌលគំរូ ដែលអនុវត្តតាមបទដ្ឋានបានត្រឹមត្រូវ សម្រាប់ស្តារនីតិសម្បទាជនរងគ្រោះ ការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ មុននឹងធ្វើ សមាហរណកម្មទៅគ្រួសារ និងសហគមន៍វិញ។

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ជាសេនាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល បាននិងកំពុងយក ចិត្តទុកដាក់ ឆ្លើយតបរាល់តម្រូវការចាំបាច់សមស្របសម្រាប់ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះ ដោយ អំពើជួញដូរមនុស្ស ដោយបានរៀបចំតាក់តែងច្បាប់ គោលនយោបាយ បទដ្ឋានគតិយុត្ត ដើម្បីការពារ ទប់ស្កាត់ និងផ្តល់ការគាំទ្រ។ ដើម្បីអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពនូវកិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ទាមទារឱ្យមានកិច្ចសហការគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធរវាងក្រសួង ស្ថាប័ន អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច អង្គការដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ រួមគ្នារៀបចំសៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយ

អំពើជួញដូរមនុស្សតាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជាក្នុងគោលបំណងធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យ ថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សមកកាន់កម្ពុជាវិញ ដើម្បីបន្តនីតិវិធីដូចមានចែងនៅក្នុងសៀវភៅណែនាំ ស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិកិច្ចការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ ដោយប្រកាសលេខ ២៣១ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៤។

១.២. គោលបំណង

សៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយ អំពើជួញដូរមនុស្សតាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជាដើម្បី៖

១. ណែនាំអំពីនីតិវិធីមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរ មនុស្សពីក្រៅប្រទេសតាមផ្លូវអាកាសមកកាន់កម្ពុជា។
២. ភ្ជាប់នីតិវិធីអនុវត្តនៃសៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថា រងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សតាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជា ជាមួយនឹងនីតិវិធីអនុវត្តនៃសៀវភៅណែនាំ ស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិកិច្ចការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

១.៣. វិសាលភាព

សៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើ ជួញដូរមនុស្សតាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជានេះមានវិសាលភាពលើការអនុវត្តចំពោះករណីជនរងគ្រោះ និងជន សង្ស័យថារងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមនៅក្នុងប្រទេស គោលដៅ និងត្រូវធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍តាមច្រកទ្វារអាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិ។

២. និយមន័យ

ការជួញដូរមនុស្ស មានន័យថាជាការជ្រើសរើសការដឹកជញ្ជូន ការផ្ទេរ ការផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅ ឬ ការ ទទួលមនុស្សដោយប្រើប្រាស់មធ្យោបាយគំរាមកំហែង ឬប្រើប្រាស់កម្លាំង ឬការបង្ខិតបង្ខំក្នុងទម្រង់ផ្សេងទៀត ការចាប់ពង្រត់ ការបន្ត ការបោកបញ្ឆោត ការរំលោភអំណាច ឬស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ ឬការផ្តល់ ឬការទទួល យកការបង់ប្រាក់ ឬអត្ថប្រយោជន៍នានា ដើម្បីទទួលបានការយល់ព្រមពីបុគ្គលម្នាក់ដែលមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រង លើបុគ្គលម្នាក់ផ្សេងទៀត ក្នុងគោលបំណងប្រព្រឹត្តអំពើកេងប្រវ័ញ្ច។ អំពើកេងប្រវ័ញ្ច យ៉ាងហោចណាស់ត្រូវ រួមមាន ជាអាទិ៍ ការធ្វើអាជីវកម្មពេស្យាបារលើអ្នកដទៃ ឬការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទក្នុងទម្រង់ផ្សេងទៀត ការបង្ខំ ឱ្យធ្វើពលកម្ម ឬផ្តល់សេវា ទាសភាព ឬការអនុវត្តដែលស្រដៀងគ្នា នឹងទាសភាព ការចាប់បង្ខំឱ្យផ្តល់សេវា ឬ ការដកហូតយកសរីរាង្គជាដើម។

ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស គឺជាជនដែលទទួលរងគ្រោះដោយអំពើដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ និងបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលបានអនុលោមតាមនិយមន័យនៃ “ការជួញដូរមនុស្ស” ក្នុងមាត្រា ៣ នៃពិធីសារ ប៉ាឡឺម៉ូ។

ពិធីសារប៉ាឡឺម៉ូ បានឱ្យនិយមន័យ “បទល្មើសជួញដូរមនុស្ស” នៅក្នុងមាត្រា៣ ថា៖

(ក)ការជួញដូរមនុស្ស មានន័យថាការជ្រើសរើស ការដឹកជញ្ជូន ការផ្ទេរ ការផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួន ឬការទទួលយកមនុស្ស ដោយមធ្យោបាយគំរាមកំហែង ឬការប្រើកម្លាំង ឬ ការបង្ខិតបង្ខំតាមរូបភាពផ្សេងៗ ដូចជា ការចាប់ពង្រត់ ការក្លែងបន្លំ ការបោកបញ្ឆោត ការរំលោភលើអំណាច ឬគ្មានទីទៅលើជនដែលងាយទទួលរងគ្រោះ ឬការផ្តល់ ឬការទទួលជាលុយកាក់ ឬផលកម្រៃផ្សេងៗដើម្បីឱ្យមានការយល់ព្រមពីអ្នកគ្រប់គ្រងលើជនម្នាក់ទៀតក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើការកេងប្រវ័ញ្ច។ ការកេងប្រវ័ញ្ចត្រូវរាប់បញ្ចូលជាអប្បបរមា ការធ្វើអាជីវកម្មពេស្យាចារលើអ្នកដទៃ ឬការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ តាមរូបភាពផ្សេងទៀត ការងារដោយបង្ខំ ឬសេវាកម្មទាសភាព ឬការអនុវត្តដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា ទៅនឹងទាសភាព ភាពជាអ្នកបម្រើដាច់ថ្លៃ ឬការដកហូតសរីរាង្គជាដើម។

(ខ)ការយល់ព្រមរបស់ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ចំពោះការកេងប្រវ័ញ្ចដែលបានធ្វើឡើងដោយចេតនាដូចមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ(ក)នៃមាត្រានេះនឹងមិនអាចយកជាការបានឡើយ ប្រសិនបើមធ្យោបាយណាមួយដែលមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ(ក) ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់។

(គ)ការជ្រើសរើស ការដឹកជញ្ជូន ការផ្ទេរ ការផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួនឬការទទួលយកកុមារក្នុងគោលបំណងធ្វើអាជីវកម្មត្រូវចាត់ទុកថាជា ការជួញដូរមនុស្ស ទោះបីជាអំពើនេះ មិនជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងមធ្យោបាយណាមួយមានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌ(ក)នៃមាត្រានេះក៏ដោយ។

ជនរងគ្រោះ ឬអ្នករួចរស់ពីអំពើជួញដូរមនុស្ស គឺជា “ជនរងគ្រោះ (Victim)” ចៀសវាងពាក្យ “អ្នកដែលរួចរស់(Survivor)” ដើម្បីសំដៅលើបុគ្គលដែលត្រូវបានគេជួញដូរ។ ខណៈពេលដែលពាក្យទាំងពីរនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជំនួសឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ពាក្យទាំងនេះអាចមានន័យខុសគ្នា នៅពេលប្រើប្រាស់ក្នុងបរិបទច្បាប់ និងយុត្តិធម៌ ការស្វែងរកការគាំទ្រសម្រាប់ជនរងគ្រោះ និងការផ្តល់សេវាជាដើម។^១ ពាក្យថា “ជនរងគ្រោះ” មានភាពពាក់ព័ន្ធផ្នែកច្បាប់ក្នុងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌ និងសំដៅលើបុគ្គលដែលទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ដោយសារតែអំពើល្មើសច្បាប់អ្វីមួយ។

យន្តការតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក(Bali Process 2002) គឺយន្តការតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក ដែលមានឈ្មោះថាដំណើរការបាលី ស្តីពីការរត់ពន្ធមនុស្ស ការជួញដូរមនុស្ស និងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលពាក់ព័ន្ធ បង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ២០០២ ជាវេទិកាអន្តរជាតិ ពហុភាគី ដែលមិនរឹតចំណង ដើម្បីជួយសម្រួលដល់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការសហការ ការចែករំលែកព័ត៌មាន និងការអភិវឌ្ឍគោលនយោបាយស្តីពីការធ្វើចំណាកស្រុកមិនសមស្របនៅក្នុងតំបន់អាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក និងតំបន់ផ្សេងទៀត។

ក្រុមការងារ COMMIT Task force គឺជាក្រុមការងារឧបមីតកម្ពុជា ក្នុងចំណោមក្រុមការងារឧបមីតរបស់ប្រទេសទាំងប្រាំមួយដែលស្ថិតនៅក្រោមគំនិតផ្តួចផ្តើមសម្របសម្រួល ថ្នាក់រដ្ឋប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្សក្នុងតំបន់ទន្លេមេគង្គ ហៅកាត់ថា ឧបមីត (COMMIT) ដែលជាកិច្ចសន្ទនាគោលនយោបាយកម្រិតខ្ពស់ក្នុងមហាអនុតំបន់មេគង្គ។ ក្រុមការងារសហការគ្នាដោយមានតំណាងមកពីក្រសួងទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ក៏ដូចជាអង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិលនានា។

^១ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន និងគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីសិទ្ធិទទួលបានដំណោះស្រាយ និងសំណងសម្រាប់ជនរងគ្រោះនៃការបំពានច្បាប់សិទ្ធិ មនុស្សអន្តរជាតិ និងការបំពានធនធាននៃច្បាប់មនុស្សធម៌អន្តរជាតិ សេចក្តីសម្រេចលេខ ២០០៥/៣៥ UN.Doc. E/CN.៤/២០០៥/L.១០/add.១១ (១៩ April ២០០៥)

៣. ការគោរពសិទ្ធិជនរងគ្រោះ

មាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៣ បានចែងថា “ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទទួលស្គាល់ និងគោរពសិទ្ធិមនុស្សដូចចែងក្នុងធម្មនុញ្ញនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សេចក្តីប្រកាសជាសកល ស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និងកតិកាសញ្ញាព្រមទាំងអនុសញ្ញាទាំងឡាយទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិមនុស្ស សិទ្ធិនារី សិទ្ធិកុមារ។ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ មានភាពស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់ មានសិទ្ធិសេរីភាព និងករណីយកិច្ចដូចគ្នាទាំងអស់ ដោយ គិតប្រកាន់ ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភេទ ភាសា ជំនឿ សាសនា និន្នាការនយោបាយ ដើមកំណើត ឋានៈសង្គម ធនធាន ឬស្ថានភាពដទៃទៀតឡើយ។ ការប្រើសិទ្ធិសេរីភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗមិនត្រូវឱ្យប៉ះពាល់ដល់ សិទ្ធិសេរីភាពអ្នកដទៃឡើយ។ ការប្រើប្រាស់សិទ្ធិសេរីភាពនេះត្រូវប្រព្រឹត្តតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ក្នុងច្បាប់។”

សិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះដោយការជួញដូរ និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ត្រូវតែជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុតនៃគ្រប់កិច្ចខិតខំ ប្រឹងប្រែងទាំងអស់ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស និងដើម្បីផ្តល់កិច្ចការពារ ជំនួយគាំទ្រ និងដំណោះស្រាយជូនជនរងគ្រោះ។ គោលការណ៍ទាំងនេះគប្បីត្រូវបានពិចារណា និងប្រើប្រាស់ជាឯកសារ យោងនៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃដំណើរការផ្តល់ការគាំទ្រជូនជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និង អាជីវកម្មផ្លូវភេទ។

ការមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់៖ មុនពេលធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយគប្បីធ្វើការពិចារណាដើម្បីកាត់បន្ថយជាអតិបរមា នូវគ្រោះថ្នាក់គ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ដែលនឹងកើតឡើងលើជនរងគ្រោះ(មើលចំណុច ៤.៣)។

ការគោរព និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ៖ សិទ្ធិរបស់ជនរងគ្រោះ គប្បីត្រូវបានគោរពក្នុងដំណើរការទាំងមូលនៃការ ផ្តល់ជំនួយគាំទ្រជូនជនរងគ្រោះ ដោយមិនគិតពីភេទ អាយុ ពូជសាសន៍ ជាតិពន្ធុ សាសនា សញ្ជាតិ និន្នាការភេទ ពិការភាព ឬបទពិសោធន៍កន្លងមកឡើយ។

ការរក្សាការសម្ងាត់៖ អ្នកផ្តល់សេវាគប្បីរក្សាការសម្ងាត់ការងារ និងព័ត៌មានរបស់ជនរងគ្រោះ លើកលែង តែក្នុងករណីដែលដំណើរការផ្តល់ជំនួយគាំទ្រជូនជនរងគ្រោះតម្រូវឱ្យមានការលាតត្រដាងព័ត៌មាននេះ ឬនៅក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះអនុញ្ញាតឱ្យមានការលាតត្រដាងព័ត៌មាននេះ។ ក្នុងការលាតត្រដាង ព័ត៌មានបែបនេះ អ្នកផ្តល់សេវាគប្បីយល់អំពីភាពខុសគ្នារវាងព័ត៌មានសម្ងាត់ និងព័ត៌មានទូទៅនិងត្រូវ រក្សាការសម្ងាត់របស់ជនរងគ្រោះ ជាពិសេសទាក់ទងនឹងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន។

ការទទួលបានការយល់ព្រម៖ ជនរងគ្រោះម្នាក់ៗគប្បីអាចធ្វើការជ្រើសរើសបានដោយផ្អែកតាមអង្គហេតុ ពិតទាំងអស់ដោយសេរី និងស្ម័គ្រចិត្ត។

សិទ្ធិទទួលបានយុត្តិធម៌៖ គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះជនរងគ្រោះដោយអំពើ ជួញដូរមនុស្សជាស្ត្រី។ ជនរងគ្រោះម្នាក់ៗ គប្បីមានសិទ្ធិទទួលបានការព្យាបាលសមស្រប និងលទ្ធភាព ទទួលបានយុត្តិធម៌ ដោយផ្អែកតាមច្បាប់ជាតិជាធរមាន។

អភិក្រមផ្នែកលើសិទ្ធិ/តម្រូវការ៖ អនុលោមតាមអភិក្រមផ្នែកតាមសិទ្ធិ/តម្រូវការជនរងគ្រោះគប្បី ចូលរួមប្រកបដោយអត្ថន័យ មានសិទ្ធិទទួលបានព័ត៌មាន និងមិនត្រូវបានរើសអើងនៅក្នុងគ្រប់ សកម្មភាពទាំងអស់នៃការរៀបចំផែនការ និងការអនុវត្តដែលពាក់ព័ន្ធនឹងជំនួយត្រូវទទួលបាន។ គប្បី ផ្តល់ភាពអាចដល់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចចូលរួមគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់នៃការរៀបចំ ផែនការ និងការអនុវត្តពាក់ព័ន្ធនឹងជំនួយដែលត្រូវទទួលបានក្នុងករណីសមស្រប។

ការយល់ដឹងអំពីយេនឌ័រ៖ ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់គ្នាប្តឹងយល់ដឹង និងគោរពសិទ្ធិតម្រូវការ និងការព្រួយបារម្ភ ពិសេសស្ត្រី និងក្មេងស្រីដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្របជូនពួកគេ។ ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ក៏គ្រប់គ្រងផងដែរនូវយេនឌ័របស់ជនរងគ្រោះ ដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រ និងសេវាសមស្របដូចជា សេវាថែទាំសុខភាពសម្ភាសន៍ និងការផ្តល់ជម្រកសុវត្ថិភាព។ល។

៤. គោលការណ៍វិនិច្ឆ័យគ្រោះថ្នាក់

៤.១. ក្របខ័ណ្ឌអន្តរជាតិ

ពិធីសារសហប្រជាជាតិស្តីពីការទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងផ្ដន្ទាទោសអំពើជួញដូរមនុស្ស (២០០០) ដែលហៅម្យ៉ាងទៀតថា ពិធីសារប៉ាលើម៉ូ (Palermo) អំពាវនាវឱ្យរដ្ឋធានា ផ្តល់ការការពារ និងជំនួយដល់ជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ដោយត្រូវមានការគោរពសិទ្ធិមនុស្សរបស់ពួកគេឱ្យបានពេញលេញ។ មាត្រា ៦ ចែងពីការការពារឯកជនភាព និងអត្តសញ្ញាណរបស់ជនរងគ្រោះ ផ្តល់ឱ្យជនរងគ្រោះនូវព័ត៌មានអំពីនីតិវិធីតុលាការធានាថាជនរងគ្រោះបានសះស្បើយរាងកាយ ផ្លូវចិត្ត និងសង្គម ផ្តល់សុវត្ថិភាពរាងកាយដល់ជនរងគ្រោះ អនុញ្ញាតឱ្យជនរងគ្រោះស្វែងរកសំណងចំពោះការខូចខាតនានា។

គោលការណ៍ និងគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និងការជួញដូរមនុស្ស ដែលផ្តល់ជាអនុសាសន៍ដោយការិយាល័យនៃឧត្តមស្នងការសិទ្ធិមនុស្ស (OHCHR) អំពាវនាវឱ្យរដ្ឋធានាថាវិធានការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សពុំមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើសិទ្ធិមនុស្ស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សឡើយរាប់បញ្ចូលទាំងបុគ្គលដែលត្រូវបានគេជួញដូរផងដែរ (គោលការណ៍ណែនាំទី១) ធានាឱ្យមានការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនដែលត្រូវបានជួញដូរឱ្យបានរហ័ស និងដោយសុក្រិត (គោលការណ៍ណែនាំទី២) បង្កើនការយល់ដឹងដល់មន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់អំពីសិទ្ធិ និងតម្រូវការរបស់ជនដែលត្រូវបានជួញដូរ (គោលការណ៍ណែនាំទី៥) ផ្តល់ការការពារ និងការគាំទ្រដល់ជនដែលត្រូវបានគេជួញដូរទាំងអស់ដោយពុំមានការរើសអើង (គោលការណ៍ណែនាំទី៦) ដាក់ចេញនូវវិធានការពិសេសដើម្បីផ្តល់ការការពារដល់កុមារដែលត្រូវបានជួញដូរ (គោលការណ៍ណែនាំទី៨) ។

គោលការណ៍ណែនាំរបស់យូនីសេហ្វ (UNICEF) ស្តីពីការការពារកុមារ ដែលជាជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស (២០០៦) កំណត់ពីការត្រៀមរៀបចំទុកជាមុន ការបង្រួបបង្រួមគ្រួសាររបស់កុមារ ដើម្បីកាត់បន្ថយឱ្យនៅតិចបំផុតនូវបញ្ហាផ្លូវចិត្តដែលអាចកើតមានជាថ្មីចំពោះកុមារ និងត្រូវធ្វើការពិចារណាពីហានិភ័យដែលការមាក់ងាយ និងការរងគ្រោះជាថ្មីអាចកើតមានឡើង (កថាខណ្ឌ៩.២) ប្រទេសនានាត្រូវធានាថាសាក្សីដែលជាជនរងគ្រោះអាចផ្តល់ភស្តុតាងប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងត្រូវខិតខំកាត់បន្ថយការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តដែលជនរងគ្រោះជារឿយៗតែងតែជួបប្រទះជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងបន្ទប់តុលាការ (កថាខណ្ឌ១០.១) និងការពារអ្នកចូលរួមក្នុងការស្រាវជ្រាវពីគ្រោះថ្នាក់ផ្លូវចិត្ត ឬរាងកាយដែលអាចកើតឡើងចេញពីការស្រាវជ្រាវការជួញដូរកុមារ (កថាខណ្ឌ ១២.១) ។

យោបល់ទូទៅរបស់គណៈកម្មាធិការអនុសញ្ញាសិទ្ធិកុមារ (CRC) លេខ ១៣ (២០១១) ស្តីពីសិទ្ធិរបស់កុមារដើម្បីទទួលបានសេរីភាពរួចផុតពីរាល់ទម្រង់ទាំងអស់នៃអំពើហិង្សា ចែងថា ត្រូវមានការគោរពសិទ្ធិរបស់កុមារ ដើម្បីឱ្យគេអាចស្តាប់ឮសំឡេងរបស់ពួកគេ និងយកគំនិតយោបល់របស់ពួកគេទៅថ្លឹងថ្លែងក្នុងលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធក្នុងគ្រប់ដំណើរការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តទាំងអស់ ហើយការលើកស្ទួយភាពអង់អាច និងការចូលរួម

របស់ពួកគេ គួរជាកត្តាសំខាន់នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីដែលផ្ដោតលើការផ្តល់ការថែទាំ និងការពារកុមារ (ផ្នែក ១.៣(e))។

អនុសាសន៍ទូទៅរបស់គណៈកម្មាធិការ CEDAW លេខ ៣៨ (២០២០) ស្តីពីការជួញដូរស្ត្រី និងកុមារ ក្នុងបរិបទនៃទេសន្តរប្រវេសន៍សកល អំពាវនាវឱ្យរដ្ឋធ្វើការកំណត់អត្តសញ្ញាណ ជួយ និងការការពារជនរងគ្រោះ នៃអំពើជួញដូរមនុស្សក្របខ័ណ្ឌអន្តរជាតិ ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តគោលការណ៍មិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដើម្បីទប់ស្កាត់ ការរងគ្រោះជាថ្មីរបស់ពួកគេ និងធានាឱ្យពួកគេអាចទទួលបានយុត្តិធម៌ និងមានការផ្ដន្ទាទោសលើជនដែល ប្រព្រឹត្តល្មើស(កថាខណ្ឌ ៦)។

អនុសញ្ញាសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិជនពិការ អំពាវនាវឱ្យរដ្ឋជាសមាជិកធ្វើការប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងការ ប្រកាន់ផ្ទុកគំនិតបុរេវិនិច្ឆ័យ និងការអនុវត្តប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ពាក់ព័ន្ធនឹងជនមានពិការភាពក៏ដូចជាការ អនុវត្តទាំងឡាយដែលធ្វើឡើងទៅតាមភេទ និងអាយុ ក្នុងគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃជីវិត(មាត្រា ៨)។

សេចក្តីប្រកាសរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានស្តីពីយុត្តិធម៌ សម្រាប់ជនរងគ្រោះ បទល្មើស និងការរំលោភបំពានអំណាច ផ្តល់ជាអនុសាសន៍ឱ្យជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសមានសិទ្ធិទទួលបាន ការប្រតិបត្តិ ប្រកបដោយសេចក្តីសន្តោស និងការគោរព ទទួលបានយុត្តិធម៌ និងដំណោះស្រាយភ្លាមៗ ទទួល បានព័ត៌មាន ត្រូវបានគេស្តាប់ ហើយទស្សនៈយល់ឃើញរបស់ពួកគេ ត្រូវបានយកទៅធ្វើការពិចារណានៅ ដំណាក់កាលសមស្រប ទទួលបានជំនួយសមស្របក្នុងដំណើរការច្បាប់ទាំងមូល។

សៀវភៅណែនាំរបស់អង្គការអន្តរជាតិទេសន្តរប្រវេសន៍(IOM) ស្តីពីការផ្តល់ជំនួយផ្ទាល់ដល់ជន រងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស (២០០៧) រំលេចឱ្យឃើញពីសារៈសំខាន់នៃគោលការណ៍មិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ ដែលជាគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់អនុវត្តនៅពេលធ្វើការងារជាមួយជនដែលត្រូវបានជួញដូរ។ សៀវភៅនេះ លើកឡើងថា អ្នកដែលធ្វើការជាមួយជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស មានការទទួលខុសត្រូវផ្នែកក្រមសីលធម៌ ក្នុងការវាយតម្លៃឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងហ្មត់ចត់លើលទ្ធភាពដែលគ្រោះថ្នាក់អាចកើតមានឡើង ពាក់ព័ន្ធនឹង សកម្មភាពដែលពួកគេស្នើអនុវត្ត។ សៀវភៅសមាហរណកម្មរបស់អង្គការអន្តរជាតិទេសន្តរប្រវេសន៍(IOM) ផ្តល់ ការណែនាំជាក់ស្តែងលើការរចនា ការអនុវត្ត និងការត្រួតពិនិត្យជំនួយក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្ម ២០១៩។

៤.២. ក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន

អនុសញ្ញាអាស៊ានប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ តម្រូវឱ្យរដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ាន គោរព និងការពារសិទ្ធិមនុស្សរបស់ជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស។ មាត្រា១៤ស្តីពីការការពារជនរងគ្រោះ នៃអំពើជួញដូរមនុស្ស តម្រូវឱ្យប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ានរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំអំពីប្រធានបទជាច្រើន ដូចជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្សឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ការផ្តល់សុវត្ថិភាពរូបវន្តដល់ ជនរងគ្រោះ ការការពារឯកជនភាព និងអត្តសញ្ញាណរបស់ជនរងគ្រោះ ការមិនចោទប្រកាន់ជនរងគ្រោះពីបទ ព្រហ្មទណ្ឌចំពោះទង្វើខុសច្បាប់ដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត មិនដាក់ជនរងគ្រោះនៅកន្លែងឃុំឃាំង ឬពន្ធនាគារ ការផ្តល់សំណងចំពោះការខូចខាត ការផ្តល់សេវាថែទាំ និងការគាំទ្រទៅតាមការចាំបាច់។ល។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការធ្វើការងារជាមួយស្ត្រីដែលរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្ស ដោយមាន ការយកចិត្តទុកដាក់អំពីយេនឌ័ររបស់អាស៊ាន ផ្តល់ជាអនុសាសន៍ថា “មុនពេលដែលមានការធ្វើសកម្មភាពអ្វីមួយ គួរមានការពិចារណា ដើម្បីធានាឱ្យមានការកាត់បន្ថយជាអប្បបរមានូវគ្រោះថ្នាក់គ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ដែល

អាចកើតឡើងចំពោះជនរងគ្រោះ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះ បានអំពាវនាវឱ្យមានការរក្សាការសម្ងាត់ និងការផ្តល់ការយល់ព្រមត្រឹមត្រូវ គ្រប់ជ្រុងជ្រោយនៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃដំណើរការជួយដល់ជនរងគ្រោះ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះអំពាវនាវឱ្យជនរងគ្រោះអាចចូលរួមប្រកបដោយអត្ថន័យក្នុងការធ្វើផែនការ និងការអនុវត្តជំនួយនានា ហើយអ្នកផ្តល់សេវាត្រូវដឹងពីតម្រូវការ និងការបារម្ភពិសេសនានារបស់ស្ត្រី និងកុមារ។

គោលការណ៍ណែនាំ និងនីតិវិធីថ្នាក់តំបន់ ដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការរបស់ជនរងគ្រោះនៃអំពើជួញដូរមនុស្សរបស់គណៈកម្មការអាស៊ានទទួលបន្ទុកលើកកម្ពស់ និងការពារសិទ្ធិស្ត្រីនិងកុមារ(ACWC) អំពាវនាវឱ្យរដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ានដាក់ឱ្យអនុវត្តនូវយន្តការ និងនីតិវិធីដើម្បីសម្របសម្រួលដល់ការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលវេលា។ គោលការណ៍ណែនាំនេះក៏បានអំពាវនាវឱ្យការផ្តល់ការគាំទ្រនិងការការពារចំពោះមុខ បើទោះជាជនរងគ្រោះពុំមានឆន្ទៈចូលរួមក្នុងនីតិវិធីច្បាប់ក៏ដោយ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះ ក៏មានបញ្ចូលកិច្ចការពារជនរងគ្រោះមិនឱ្យទទួលរងគ្រោះថ្នាក់បន្ថែមទៀត ការពារឯកជនភាពការផ្តល់ជំនួយនានា និងការគាំទ្រដែលត្រូវការជាបន្ទាន់ឆ្លើយតបចំពោះស្ថានភាពច្បាប់របស់ជនរងគ្រោះជាជនបរទេស និងការពារជនរងគ្រោះពីការឃុំខ្លួន និងចោទប្រកាន់ទោស។

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់អ្នកជំនាញអាស៊ាន ការឆ្លើយតបនៃប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ព្រហ្មទណ្ឌចំពោះករណីនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស ផ្តល់អនុសាសន៍ឱ្យជនរងគ្រោះស្វែងរក និងទទួលបានដំណោះស្រាយ និងទទួលបានការការពារក៏ដូចជាជម្រកសុវត្ថិភាពទាន់ពេលវេលា និងទទួលបានការការពារពីការតបតសងសឹកពីអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើជួញដូរពួកគេ។ គោលការណ៍ណែនាំនេះ ក៏អំពាវនាវឱ្យការអនុវត្តនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌសម្រាប់សំណុំរឿងជួញដូរធ្វើឡើងឱ្យបានឆាប់រហ័សដើម្បីកាត់បន្ថយស្រ្តីស និងសម្ពាធរបស់ជនរងគ្រោះ។

សេចក្តីប្រកាសរបស់អាស៊ានស្តីពីសិទ្ធិរបស់កុមារក្នុងបរិបទទេសន្តរប្រវេសន៍ យល់ស្របឱ្យរដ្ឋជាសមាជិកអាស៊ានទាំងអស់ រៀបចំនីតិវិធីប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងផ្តល់ជម្រើសផ្សេងៗក្រៅពីការឃុំខ្លួនកុមារដែលធ្វើអន្តោប្រវេសន៍ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ និងធានាថា ក្នុងករណីដែលអាចធ្វើទៅបាន ត្រូវមានការរក្សាទុកកុមារឱ្យនៅជួបជុំជាមួយគ្រួសាររបស់ពួកគេនៅក្រៅកន្លែងឃុំឃាំង និងក្នុងមជ្ឈដ្ឋានដែលមានអនាម័យ និងសុវត្ថិភាព។ សេចក្តីប្រកាសស្តីពីសិទ្ធិមនុស្សរបស់អាស៊ាន បញ្ជាក់ពីសិទ្ធិស្ត្រី កុមារ យុវជន មនុស្សចាស់ ជនមានពិការភាព ពលករទេសន្តរប្រវេសន៍ និងក្រុមងាយរងគ្រោះ និងបាត់បង់ឱកាសថាជាផ្នែកដ៏សំខាន់ ដែលមិនអាចកាត់ផ្តាច់ និងបំបែកពីសិទ្ធិមនុស្ស និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋាន។

៥. ក្រមសីលធម៌ និងការធ្វើសម្ភាសជនរងគ្រោះ

៥.១. ក្រមសីលធម៌ក្នុងការធ្វើសម្ភាស

មន្ត្រីជំនាញមានភារកិច្ចក្នុងការធ្វើសម្ភាស បុគ្គលសង្ស័យណាម្នាក់ដើម្បីកំណត់រកភាពរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ គប្បីប្រតិបត្តិតាមក្រមសីលធម៌^២ មានដូចជា មុននឹងធ្វើសម្ភាសគប្បីស្វែងរកព័ត៌មាននានាពាក់ព័ន្ធអង្គហេតុ ដែលជាលទ្ធផលនៃកិច្ចសម្ភាស ផ្តល់ដោយអ្នកឆ្លើយ តែមិនមែនជាសំណួរដដែលៗនាំឱ្យធុញទ្រាន់។ ម្យ៉ាងទៀត ការសម្ភាសបែបកុមារមេត្រី ត្រូវយកមកអនុវត្តក្នុងករណីអ្នក

^២ ឧបសម្ព័ន្ធ១ នៃគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប ដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ១៣៣ ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥

ឆ្លើយជាកុមារ។ ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន គួររកអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍មានភេទដូចគ្នានឹងអ្នកឆ្លើយ និងមានជំនាញ ឬ ឆ្លងកាត់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីវិធីសាស្ត្រសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះ។

មន្ត្រីធ្វើសម្ភាស អ្នករៀបចំការធ្វើសម្ភាស និងអ្នកបញ្ជូនជនរងគ្រោះ ឬបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយ អំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ និងអនុវត្តតាមគោលការណ៍ដែលជាក្រមសីលធម៌ សម្រាប់អ្នកសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះដូចមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ១ នៃគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបែបបទ និង នីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប ដែលដាក់ឱ្យ ប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ១៣៣ ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥។

៥.២. ការធ្វើសម្ភាសជនរងគ្រោះ

ការធ្វើសម្ភាសជនរងគ្រោះ/បុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស អ្នកធ្វើសម្ភាសគួរតែ អនុវត្តវិធីសាស្ត្រដូចខាងក្រោម៖

- ធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះមានអារម្មណ៍ជាសុភាព
- ពន្យល់អំពីការរក្សាការសម្ងាត់/អ្នកដែលអាចទទួលបានព័ត៌មាននេះ
- សួរសំណួរបើក និងពិចារណាលើបញ្ហានេះពីការយល់ឃើញរបស់ជនរងគ្រោះ
- ឱ្យជនរងគ្រោះពន្យល់ជាពាក្យពេជ្ររបស់ពួកគេផ្ទាល់
- បង្ហាញថា អ្នកកំពុងស្តាប់
- រក្សាទំនាក់ទំនងខ្សែភ្នែក (ប្រសិនបើមិនបង្កការគំរាមកំហែង)
- សួរបញ្ជាក់ ប្រសិនបើត្រូវការ
- និយាយឡើងវិញដោយប្រើឃ្លាផ្សេង និងនិយាយប្រយោគឡើងវិញម្តងម្កាល
- សួរសំណួរតាមដានបន្ត
- ឆ្លុះបញ្ចាំង និងបកស្រាយ
- ពិនិត្យភាសាកាយវិការ/ទំនាក់ទំនងដោយមិនប្រើពាក្យសម្តី
- ស្វែងរកមើលសញ្ញានានា ដែលបង្ហាញអំពី អារម្មណ៍របស់ជនរងគ្រោះ
- សង្ខេបព័ត៌មានដែលប្រមូលបាន
- សួរថា តើជនរងគ្រោះមានសំណួរដែរឬទេ និងពន្យល់អំពីជំហានបន្ទាប់។

៥.២.១. ប្រការដែលគួរ និងមិនគួរធ្វើនៅក្នុងបទសម្ភាសន៍

ក. ប្រការដែលគួរធ្វើនៅពេលធ្វើសម្ភាស

- ✓ មានភាពច្បាស់លាស់ នៅពេលដែលអ្នកណែនាំខ្លួនអ្នក និងតួនាទីនៃស្ថាប័ន/អង្គភាពរបស់អ្នក
- ✓ ពន្យល់អំពី សេវាដែលអាចផ្តល់ឱ្យបាន
- ✓ ពន្យល់អំពី គោលនយោបាយអំពីឯកជននៃស្ថាប័ន/អង្គភាព
- ✓ ពន្យល់ពីគោលបំណងនៃការចុះជួបរបស់អ្នក
- ✓ សូមយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភាពរសើបផ្នែកវប្បធម៌
- ✓ សុំឱ្យមានសំណួរ រួមទាំងពីកុមារ
- ✓ ប្រើប្រាស់ភាសាបែបកុមារមេត្រី នៅពេលដែលសម្ភាសកុមារ

✓ តើមានកសាងនៃការរំលោភបំពានដែលអាចមានដែរឬទេ ?

ខ. ប្រការដែលមិនគួរធ្វើនៅពេលធ្វើសម្ភាស

- x មានភាពមិនច្បាស់លាស់
- x សន្មតថា ជនរងគ្រោះដឹងអំពីការបញ្ជូន
- x សន្មតថា គ្រួសារមានក្តីបារម្ភដូចអ្នក
- x បិទចំពោះការសួរសំណួរ និងការបង្ហាញកង្វល់
- x មិនអើពើចំពោះទស្សនៈ និងយោបល់របស់កុមារ
- x ប្រើប្រាស់ភាសាស្មុគស្មាញ ឬគ្រាមភាសា
- x ភ្លេចកំណត់អំពី អ្វីដែលជនរងគ្រោះអាចរំពឹងទុកបាន និងជំហានបន្ទាប់
- x កុំសមគំនិតជាមួយគ្រួសារ ដោយសារពួកគេហិង្សា ឬគួរឱ្យខ្លាច

៥.២.២. ជំនាញទំនាក់ទំនង-ការស្តាប់សកម្ម

- សូមប្រាកដថា ភាសារាងកាយរបស់អ្នកបង្ហាញនូវការយកចិត្តទុកដាក់ និងមានទំនាក់ទំនងខ្សែភ្នែកប្រសិនបើវាគ្មានលក្ខណៈគំរាមកំហែង
- បង្ហាញថា អ្នកបានស្តាប់អ្វីដែលពួកគេនិយាយ
- កុំនិយាយកាត់
- អត់ទ្រាំចំពោះភាពស្ងប់ស្ងាត់
- ឆ្លុះបញ្ចាំងត្រលប់វិញ/សង្ខេប ដែលជាវិធីនៃការបញ្ជាក់នូវថា អ្នកបានយល់ និងផ្ទៀងផ្ទាត់ចំពោះអ្វីដែលពួកគេបាននិយាយ
- បញ្ជាក់នូវអ្វីដែលមិនសមហេតុផល

៥.២.៣. ទំនាក់ទំនងដោយមិនប្រើពាក្យសម្តី

- **ទំនាក់ទំនងខ្សែភ្នែក** ច្រើនហួសពេកអាចជាការបំភិតបំភ័យតិចតួចពេកអាចបង្ហាញអំពីកង្វះចំណាប់អារម្មណ៍
- **ភាពនៅជិត** នៅជិតពេកអាចជាការឈ្លានពានផ្នែករាងកាយ និងបង្កើនភាពចប់បារម្ភ ឆ្ងាយពេកអាចបង្កើនឧបសគ្គក្នុងការទំនាក់ទំនង
- **ការប៉ះ** អាចជាមធ្យោបាយប្រកបដោយឥទ្ធិពលនៃការផ្តល់ការល្អងលោម។ ប៉ុន្តែសូមប្រុងប្រយ័ត្នជាមួយកុមារធំៗ ជាពិសេសកុមារដែលមានភេទផ្ទុយពីយើង។

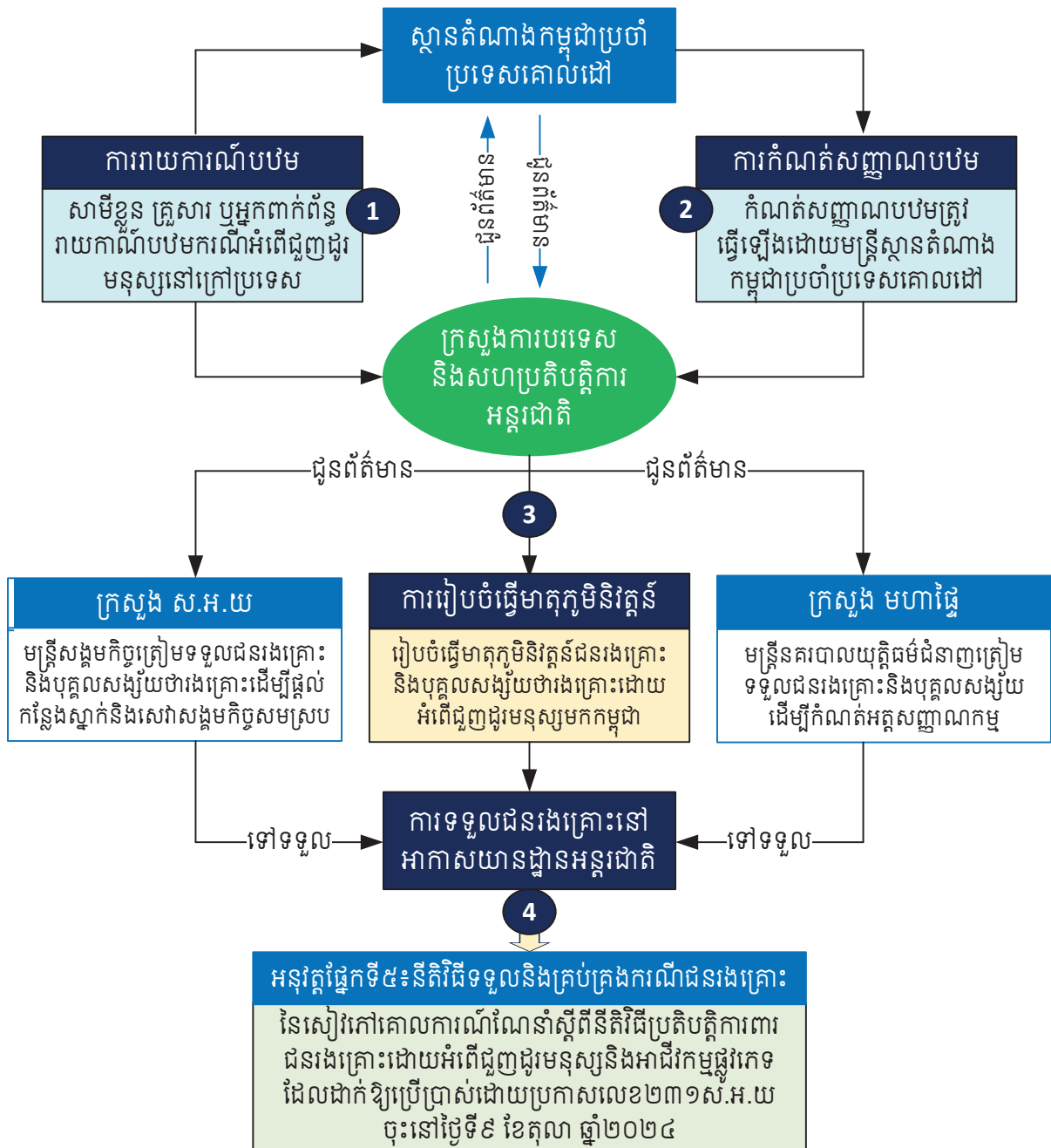
បន្ថែមពីនេះមន្ត្រីធ្វើសម្ភាសជនរងគ្រោះ(កម្លាំងសេវាសង្គម)ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍យុត្តិធម៌សង្គម សិទ្ធិមនុស្ស ការទទួលខុសត្រូវជាសមូហភាព និងការគោរពនូវភាពចម្រុះជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ និងផ្សារភ្ជាប់ប្រជាជនជាមួយរចនាសម្ព័ន្ធសង្គមដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាជីវិត និងលើកកម្ពស់សុខុមាលភាព ដោយផ្អែកលើទ្រឹស្តីសង្គមកិច្ចវិទ្យា សង្គមសាស្ត្រ មនុស្សសាស្ត្រ និងចំណេះដឹងនានាពីជាតិពន្ធុ និងត្រូវគោរពក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈកម្លាំងសេវាសង្គម។^៣

^៣ ប្រកាសលេខ ២១៤ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈកម្លាំងសេវាសង្គម

៦. នីតិវិធីមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះតាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជា

នីតិវិធីនៃដំណើរការមាតុភូមិនិវត្តន៍របស់ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សពីក្រៅប្រទេសមកកម្ពុជាតាមផ្លូវអាកាស មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធត្រូវអនុវត្តជាជំហានៗដូចខាងក្រោម៖

រូបភាពទី១៖ ជំហាននៃការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍បុគ្គលសង្ស័យ/ជនរងគ្រោះតាមផ្លូវអាកាស

ជំហានទី១៖ ការរាយការណ៍បឋម

ការរាយការណ៍បឋមអំពើជួញដូរមនុស្សនៅក្រៅប្រទេសតាមរយៈសាមីខ្លួន សាច់ញាតិនៃជនរងគ្រោះ នគរបាល ឬភ្នាក់ងារអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសគោលដៅ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងប្រទេសគោលដៅ និងនៅប្រទេសកម្ពុជា អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធរួមមាន មន្ត្រីសង្គមកិច្ច និងមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ជំនាញ និងសាធារណជន ឬទទួលបានតាមរយៈបណ្តាញអន្តរសង្គម និងប្រព័ន្ធព័ត៌មាននានា។

នីតិវិធីអនុវត្ត៖

- ១.១ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅ ត្រូវកត់ត្រាព័ត៌មានករណីអំពើជួញដូរមនុស្ស ពីប្រភពព័ត៌មានក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេស ឬបណ្តាញអន្តរសង្គម និងប្រព័ន្ធព័ត៌មាន ហើយជូនដំណឹងនេះទៅមន្ត្រីក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។
- ១.២ មន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជូនព័ត៌មានទៅមន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជា ប្រចាំប្រទេសគោលដៅ បន្ទាប់ពីទទួលបានករណីអំពើជួញដូរមនុស្សពីប្រភពព័ត៌មាននានា នៅក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេស ឬបណ្តាញអន្តរសង្គម និងប្រព័ន្ធព័ត៌មាន។
- ១.៣ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅត្រូវសហការជាមួយ មន្ត្រីនគរបាល ឬភ្នាក់ងារ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងប្រទេសគោលដៅដើម្បីប្រមូល ព័ត៌មានឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ មុននឹងចាប់ផ្តើមកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះ/ បុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស។
- ១.៤ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅ មិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ប្រមូល ព័ត៌មានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយពីជនរងគ្រោះក្នុងពេលបន្ទាន់ភ្លាមៗឡើយ គឺត្រូវអនុវត្តជំហានទី២។

ជំហានទី២៖ ការកំណត់សញ្ញាណបឋម

ការកំណត់សញ្ញាណបឋមចំពោះជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ត្រូវ ធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ការអនុវត្តជំហានទី១។ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅត្រូវសហការ ជាមួយមន្ត្រីនគរបាល ឬភ្នាក់ងារអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងប្រទេសគោលដៅ ត្រូវកំណត់សញ្ញាណបឋមដោយប្រើវិធីសាស្ត្រពីរប្រភេទគឺ វិធីសាស្ត្របឋមមានលក្ខណៈលឿនរហ័ស និងវិធី សាស្ត្រសម្ភាសន៍បែបស៊ីជម្រៅមានលក្ខណៈសុក្រឹតនិងលម្អិត អាស្រ័យលើកាលៈទេសៈជាក់ស្តែង។

នីតិវិធីអនុវត្ត៖

- ២.១ ក្នុងស្ថានភាពចាំបាច់ដើម្បីផ្តល់សេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេស គោលដៅត្រូវសម្ភាសបែបឆាប់រហ័ស ដើម្បីកំណត់សញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះនិងបុគ្គល សង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សភ្លាមៗ និងត្រូវបំពេញទម្រង់បែបបទសម្ភាសន៍ រហ័ស^៤ (ភ្ជាប់ឧបសម្ព័ន្ធទី១)។
- ២.២ ក្នុងករណីមានពេលវេលា និងទីកន្លែងសមស្រប ជាពិសេសជនរងគ្រោះមានអារម្មណ៍ និង ជំនឿទុកចិត្តលែងតក់ស្លុត ភ័យខ្លាច ហៅហត់ កាន់កាំងស្មារតីជាដើម មន្ត្រីស្ថានតំណាង កម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅត្រូវសម្ភាសបែបស៊ីជម្រៅ ដើម្បីកំណត់សញ្ញាណជនរងគ្រោះនិង បុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងត្រូវបំពេញទម្រង់បែបសម្ភាស លម្អិត^៥ (ភ្ជាប់ឧបសម្ព័ន្ធទី១)។

^៤ ឧបសម្ព័ន្ធ២ “ទម្រង់សម្ភាសន៍ខ្លី” នៃគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរ មនុស្សដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្របដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ១៣៣ ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥។

^៥ ឧបសម្ព័ន្ធ៣ “ទម្រង់លម្អិត” នៃគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្របដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ១៣៣ ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥

- ២.៣ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅត្រូវបំពេញទម្រង់ស្នើសុំការយល់ព្រមដើម្បីសម្ភាសកំណត់សញ្ញាណជនរងគ្រោះ^៦ នៅរាល់ពេលធ្វើសម្ភាស(ភ្ជាប់ឧបសម្ព័ន្ធទី១)។
- ២.៤ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅ ត្រូវបញ្ជ្រាញសិទ្ធិបាននូវការប៉ះទង្គិចទៅលើរាងកាយឬ/ និងផ្លូវចិត្តនៅក្នុងដំណើរការសម្ភាសជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងគោរពតាម “គោលការណ៍មិនបង្កគ្រោះថ្នាក់” សូមមើលចំណុចទី៤ ខាងលើ។
- ២.៥ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅត្រូវអនុវត្តក្រមសីលធម៌ និងការធ្វើសម្ភាសជនរងគ្រោះ នៅចំណុចទី៥ខាងលើនៅពេលធ្វើសម្ភាសជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស។
- ២.៦ មន្ត្រីស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅផ្តល់ការសម្របសម្រួល និងផ្តល់សេវាគាំទ្រចាំបាច់នានា ទោះបីករណីបុគ្គលសង្ស័យនោះមិនមែនជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សក៏ដោយ ហើយត្រូវជូនដំណឹងត្រឡប់មកភាគីពាក់ព័ន្ធ និងបិទករណី។

ឧបសម្ព័ន្ធទី១៖

- ១. ទម្រង់សម្ភាសន៍ខ្លី-សម្រាប់សម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ២. ទម្រង់លម្អិត-សម្រាប់ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ៣. ទម្រង់ស្នើសុំការយល់ព្រមដើម្បីសម្ភាសន៍កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ

ជំហានទី៣៖ ការរៀបចំធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍

ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិរៀបចំធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស បន្ទាប់ពីមន្ត្រីស្ថានតំណាងប្រទេសកម្ពុជានៅក្នុងប្រទេសគោលដៅបានសម្ភាសកំណត់សញ្ញាណបឋម និងជូនដំណឹងទៅក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួងមហាផ្ទៃឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបានមុនពេលមកដល់របស់ជនរងគ្រោះ។

នីតិវិធីអនុវត្ត៖

- ៣.១ ស្ថានតំណាងប្រទេសកម្ពុជានៅក្នុងប្រទេសគោលដៅចេញលិខិតបញ្ជូន និងលិខិតធ្វើដំណើរបណ្តោះអាសន្ន^៧(ភ្ជាប់ឧបសម្ព័ន្ធទី២) ឱ្យជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ បន្ទាប់ពីមន្ត្រីសម្ភាសកំណត់សញ្ញាណបឋម។
- ៣.២ ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះនិងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ជូនក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារដូចខាងក្រោម៖

^៦ ឧបសម្ព័ន្ធទី៤ នៃគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្របដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ១៣៣ ប្រ.ក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥។

^៧ ឧបសម្ព័ន្ធទី១ “ទម្រង់ទី១៖លិខិតបញ្ជូន និងលិខិតធ្វើដំណើរបណ្តោះអាសន្ន” នៃសៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិកិច្ចការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ២៣១ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៤។

- លិខិតបញ្ជូន និងលិខិតធ្វើដំណើរបណ្តោះអាសន្ន
- កាលបរិច្ឆេទ និងពេលវេលាមកដល់ប្រទេសកម្ពុជា
- ឈ្មោះក្រុមហ៊ុនអាកាសចរណ៍ និងលេខជើងហោះហើរ
- ស្ថានភាពសុខភាពជាក់ស្តែងរបស់ជនរងគ្រោះ ឬភាពងាយរងគ្រោះរបស់បុគ្គលពាក់ព័ន្ធ
- ការវាយតម្លៃពីកត្តាហានិភ័យបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ជនរងគ្រោះ(ប្រសិនបើមាន)
- បញ្ហាចាំបាច់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

៣.៣ បន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានពីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ស្វែងរកគ្រួសារ និងសាច់ញាតិព្រមទាំងផ្តល់ព័ត៌មានត្រឡប់ ដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធ និងចាត់តាំងអង្គភាពជំនាញ ដើម្បីត្រៀមទៅទទួលជនរងគ្រោះនៅ អាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិតាមកាលបរិច្ឆេទ។

៣.៤ បន្ទាប់ពីទទួលបានព័ត៌មានពីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ចាត់តាំងអង្គភាពជំនាញដើម្បីត្រៀមទៅទទួលជនរងគ្រោះនៅអាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិ តាមកាលបរិច្ឆេទ។

៣.៥ មន្ត្រីស្ថានតំណាងប្រទេសកម្ពុជានៅក្នុងប្រទេសគោលដៅសហការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធរៀបចំ ធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សតាមផ្លូវ អាកាសមកកម្ពុជា។

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖

- ១.លិខិតបញ្ជូនជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ២.លិខិតធ្វើដំណើរបណ្តោះអាសន្ន

ជំហានទី៤៖ ការទទួលជនរងគ្រោះនៅអាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិ

មន្ត្រីនាយកដ្ឋានគាំពារជនរងគ្រោះ អគ្គនាយកដ្ឋានសេវាសង្គមកិច្ច នៃក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អគ្គនាយកដ្ឋានអន្តរប្រវេសន៍នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ និងអង្គការដៃគូពាក់ព័ន្ធមកដល់ អាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិតាមកាលបរិច្ឆេទ និងពេលវេលាដែលបានកំណត់ដើម្បីទទួលជនរងគ្រោះ។

នីតិវិធីអនុវត្ត៖

- ៤.១ មន្ត្រីនាយកដ្ឋានគាំពារជនរងគ្រោះ អគ្គនាយកដ្ឋានសេវាសង្គមកិច្ច នៃក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ទទួលជនរងគ្រោះនិងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយ អំពើជួញដូរមនុស្សពីមន្ត្រីនគរបាលជំនាញ អគ្គនាយកដ្ឋានអន្តរប្រវេសន៍នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ ដោយមានកំណត់ហេតុប្រគល់-ទទួល^៤ (ភ្ជាប់ឧបសម្ព័ន្ធ ៣)។
- ៤.២ មន្ត្រីនាយកដ្ឋានគាំពារជនរងគ្រោះត្រូវបញ្ជូនជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយ អំពើជួញដូរមនុស្សទៅមជ្ឈមណ្ឌលរបស់រដ្ឋ ឬអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដើម្បីទទួលសេវា

^៤ ឧបសម្ព័ន្ធទី១-ទម្រង់ទី៤៖កំណត់ហេតុប្រគល់-ទទួល នៃសៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិកិច្ចការពារ ជនរងគ្រោះដោយអំពើ ជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ២៣១ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៤

សង្គមកិច្ចសមស្រប និងកន្លែងស្នាក់នៅបណ្តោះអាសន្ន ដោយត្រូវបំពេញទម្រង់បញ្ជូនទៅមជ្ឈមណ្ឌល^៩ (ភ្ជាប់ឧបសម្ព័ន្ធ ៣)

- ៤.៣ មន្ត្រីទទួលបន្ទុកមន្ទីរ ស.អ.យ. ឬមន្ត្រីទទួលបន្ទុកថ្នាក់ជាតិ នៃក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បន្តអនុវត្តផ្នែកទី៥៖ នីតិវិធីទទួល និងគ្រប់គ្រងករណីជនរងគ្រោះនៃសៀវភៅគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់នៅថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៤។
- ៤.៤ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ជំនាញ បន្តនីតិវិធីកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះនិងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដើម្បីបញ្ជាក់ឱ្យប្រាកដថាពិតជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស។

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖

- ១.កំណត់ហេតុប្រគល់-ទទួល
- ២.ទម្រង់បញ្ជូនទៅមជ្ឈមណ្ឌល

៧. យន្តការគាំទ្រ

- ❖ ស្ថានតំណាងកម្ពុជាប្រចាំប្រទេសគោលដៅ សហការជាមួយមន្ត្រីនគរបាល ឬភ្នាក់ងារអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងបុគ្គលិករបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលក្នុងប្រទេសគោលដៅ ធ្វើសម្ភាសកំណត់សញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះនិងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងសម្របសម្រួលធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍តាមផ្លូវអាកាសមកកម្ពុជាវិញ។
- ❖ ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះនិងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ជូនក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារដើម្បីត្រៀមទទួល។
- ❖ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ទទួលជនរងគ្រោះនិងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សពីមន្ត្រីនគរបាល អគ្គនាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍នៃក្រសួងមហាផ្ទៃដើម្បីបន្តអនុវត្តផ្នែកទី៥៖ នីតិវិធីទទួលនិងគ្រប់គ្រងករណីជនរងគ្រោះនៃសៀវភៅគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ២៣១ ស.អ.យ នៅចុះថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៤។
- ❖ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ទទួលជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងប្រគល់ទៅឱ្យក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងបន្តអនុវត្តនីតិវិធីកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ និងស្វែងរកជនល្មើសដើម្បីផ្តន្ទាទោសតាមផ្លូវច្បាប់។
- ❖ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ផ្តល់ជំនួយបច្ចេកទេស និងសេវាគាំទ្រដល់ដំណើរការធ្វើមាតុភូមិនិវត្តន៍ជនរងគ្រោះ និងបុគ្គលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស។

^៩ ឧបសម្ព័ន្ធទី១-ទម្រង់ទី២៖ ទម្រង់បញ្ជូនទៅមជ្ឈមណ្ឌល នៃសៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិកិច្ចការពារ ជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ២៣១ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៤

ឧបសម្ព័ន្ធ៖

ឧបសម្ព័ន្ធទី១

- ១. ទម្រង់សម្ភាសន៍ខ្លី-សម្រាប់សម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ២. ទម្រង់លម្អិត-សម្រាប់ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ៣. ទម្រង់ស្នើសុំការយល់ព្រមដើម្បីសម្ភាសន៍កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ

ឧបសម្ព័ន្ធទី២៖

- ១. លិខិតបញ្ជូនជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស
- ២. លិខិតធ្វើដំណើរបណ្តោះអាសន្ន

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣៖

- ១. កំណត់ហេតុប្រគល់-ទទួល
- ២. ទម្រង់បញ្ជូនទៅមជ្ឈមណ្ឌល

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤៖

- ឯកសារយោង

ឧបសម្ព័ន្ធ២

លេខកូដជនរងគ្រោះ៖

ទម្រង់សម្ភាសន៍ខ្លី សម្រាប់ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស		
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ធ្វើសម្ភាសន៍: _____ / _____ / _____	ម៉ោង _____ ដល់ _____ ☐ ព្រឹក ☐ រសៀល ☐ យប់	
ទីកន្លែងសម្ភាសន៍: _____		
ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____		
រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____		
អ្នកបកប្រែភាសា: ☐ មាន ☐ គ្មាន		
ឈ្មោះ: _____ មុខរបរ _____		
អាសយដ្ឋាន: _____		
លេខទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង: _____		
ផ្នែកទី១: ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់បុគ្គល		
នាមត្រកូល: _____	នាមខ្លួន: _____	
ឈ្មោះហៅក្រៅ(ប្រសិនបើមាន) : _____		
ភេទ: ☐ ប្រុស ☐ ស្រី	ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ កំណើត: _____ / _____ / _____	អាយុ : _____ ឆ្នាំ
ទីកន្លែងកំណើត: ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____		
អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន: ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____		
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ចាកចេញពីទីលំនៅចុងក្រោយ: _____ / _____ / _____ នៅអាយុ : _____ ឆ្នាំ	ស្ថានភាពគ្រួសារ: ☐ លីវ ☐ មានប្តី/ប្រពន្ធ ☐ ពោះម៉ាយ/មេម៉ាយ ☐ លែងលះ ☐ ផ្សេងៗ _____ ចំនួនអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក : _____	
សញ្ជាតិ: ☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____	ដើមកំណើត: ☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____	
កម្រិតវប្បធម៌: _____		
មុខរបរបច្ចុប្បន្ន : ☐ នេសាទ ☐ ចិញ្ចឹមសត្វ ☐ កសិកម្ម ☐ សំណង់ ☐ បម្រើតាមផ្ទះ ☐ សុំទាន ☐ កាត់ដេរ ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ គ្មានការងារធ្វើ ☐ សិស្ស ☐ ផ្សេងៗ _____	មុខរបរពីមុន : ☐ នេសាទ ☐ ចិញ្ចឹមសត្វ ☐ កសិកម្ម ☐ សំណង់ ☐ បម្រើតាមផ្ទះ ☐ សុំទាន ☐ កាត់ដេរ ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ គ្មានការងារធ្វើ ☐ សិស្ស ☐ ផ្សេងៗ _____	

អាសយដ្ឋានបណ្តោះអាសន្ន: ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____	
ទូរស័ព្ទផ្ទាល់ខ្លួន: _____ និង ទូរស័ព្ទដែលអាចទាក់ទងបាន: _____	លេខអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ: _____ ឬ ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណផ្សេងៗ: _____
ផ្នែកទី២: សំណួរ	
សកម្មភាព	
១. តើអ្នកបានចាកចេញពីផ្ទះ ពីពេលណា? ធ្វើដំណើរទៅណាខ្លះ? តើអ្នកទៅទីនោះជាមួយអ្នកណា? _____ _____	
មធ្យោបាយ	
២. តើអ្នកត្រូវគេធ្វើបាបមែនទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ ដូចម្តេចខ្លះ? _____ (កំណត់សម្គាល់) _____	
៣. តើអ្នកមានរបួសឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____ តើអ្នកត្រូវការគេជួយដែរឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____ _____	
៤. តើមានអ្នកណាគំរាមកំហែងអ្នកដែរឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
៥. តើគ្រួសារអ្នកត្រូវគេគំរាមកំហែងដែរឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
៦. តើអ្នកមានលិខិតឆ្លងដែន ឬលិខិតបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណផ្ទាល់ខ្លួនឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ តើលិខិតនោះនៅឯណា? _____ _____	
៧. តើអ្នកត្រូវគេបង្ខំឱ្យស្នាក់នៅកន្លែងណាមួយដែរឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
៨. តើអ្នកមានសេរីភាពធ្វើដំណើរក្នុងពេលសម្រាកពីការងារដែរឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
៩. តើអ្នកត្រូវគេបង្ខំឱ្យធ្វើការងារដែលអ្នកមិនចង់ធ្វើដែរឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
គោលបំណង	
១០. តើអ្នកត្រូវគេបង្ខំឱ្យធ្វើការដើម្បីកាត់បំណុលដែរឬទេ? បាទ/ចាស់ ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
១១. តើអ្នកចង់ឈប់ពីការងារនេះដែរឬទេ? ហេតុអ្វី? ចង់ឈប់ ☐ មិនចង់ឈប់ ☐ ព្រោះ: _____	

១២. តើអ្នកទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលគ្រប់ចំនួនតាមកិច្ចសន្យាការងារដែរឬទេ? ទទួលបាន ☐ មិនទទួលបានទេ ☐ សម្គាល់: _____	
សំណួរបន្ថែម	
១៣. តើអ្នកមានអារម្មណ៍ដូចម្តេច? _____	
១៤. តើអ្នកចង់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញឬទេ? បាទ/ចាស ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
១៥. ប្រសិនបើមានការចាំបាច់ តើខ្ញុំអាចសួរសំណួរបន្ថែមទៀតបានដែរឬទេ? (បញ្ជីសំណួរលម្អិត) បាទ/ចាស ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
បុគ្គលមានឆន្ទៈផ្តល់ការទំនាក់ទំនងពេលក្រោយ បាទ/ចាស ☐ ទេ ☐ សម្គាល់: _____	
ប្រភេទសេវាដែលបុគ្គលត្រូវការ: _____ _____	
ផ្នែកទី៣: ការវាយតម្លៃហេតុអ្វីបានជាយកមកធ្វើសម្ភាសន៍ បុគ្គលអាចជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស៖ ១. មិនមានសេរីភាពបន្លាស់ទីនៅក្រៅម៉ោងធ្វើការ ១. ☐ ២. ត្រូវគេបង្ខំឱ្យធ្វើការ និងស្នាក់នៅកន្លែងណាមួយ ២. ☐ ៣. ត្រូវគេរំលោភបំពាន ៣. ☐ ៤. មានការភ័យខ្លាច ឬរងការប៉ះទង្គិចផ្លូវចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារការគំរាមកំហែង ៤. ☐ ៥. ត្រូវគេដកហូតឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណឬឯកសារធ្វើដំណើរ។ ៥. ☐ ៦. មិនទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល ឬទទួលបានតិចតួចបំផុត ៦. ☐	
ក្នុងករណីបុគ្គលនោះជាកុមារ លក្ខណវិនិច្ឆ័យដែលអាចចាត់ទុកជាជនរងគ្រោះមានដូចតទៅ៖ ១. កុមារអនាថា ឬគ្មានគោលដៅច្បាស់លាស់ ១. ☐ ២. កុមារពេស្យាបារ ២. ☐ ៣. ត្រូវគេរំលោភបំពាន ៣. ☐ ៤. ពលកម្មលើកុមារ ដែលមានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ គ្រោះថ្នាក់ និងរកងប្រវត្តិ ៤. ☐	

ស្នាមម្រាមដៃ និងឈ្មោះអ្នកឆ្លើយ

ស្នាមម្រាមដៃ និងឈ្មោះអ្នកបកប្រែ

ហត្ថលេខានិងឈ្មោះអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣

លេខកូដជនរងគ្រោះ

ទម្រង់លម្អិត

សម្រាប់ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណបឋមជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស

ផ្នែកទី១: ព័ត៌មានគោល

ប្រភពព័ត៌មានដែលបញ្ជូនមក: ☐ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ☐ អង្គការអន្តរជាតិ ☐ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល

☐ មន្ត្រីអនុវត្តន៍ច្បាប់ ☐ អន្តោប្រវេសន៍ ☐ ស្ថានទូត ☐ ស្ថានភ្នាក់ងារស៊ីល ☐ ចូលមកដោយផ្ទាល់

☐ គ្រួសារ ☐ មិត្តភក្តិ ☐ អនិធិជន ☐ ផ្សេងៗ _____

ឈ្មោះស្ថាប័ន/អង្គការ/បុគ្គលដែលបញ្ជូនមក: _____

អាសយដ្ឋាន និងលេខទូរស័ព្ទរបស់អ្នកបញ្ជូនមក: ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____

ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____

រាជធានី/ខេត្ត _____

ប្រទេស _____

លេខទូរសព្ទ: _____

ព័ត៌មានអំពីអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ និងអ្នកបកប្រែ

នាម និងគោត្តនាមអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍: _____

ឈ្មោះស្ថាប័ន/អង្គការ: _____

ព័ត៌មានទំនាក់ទំនងអ្នកធ្វើសម្ភាសន៍: អាសយដ្ឋាន _____

លេខទូរស័ព្ទ _____ អ៊ីម៉ែល _____

ភាសារបស់អ្នកឆ្លើយ: _____

អ្នកបកប្រែ: ☐ មាន ☐ គ្មាន

នាម និងគោត្តនាមអ្នកបកប្រែ: _____ ភេទ _____ ឈ្មោះហៅក្រៅ _____

ជនជាតិ _____ សញ្ជាតិ _____ ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត _____

ស្រុកកំណើត _____

ទីលំនៅបច្ចុប្បន្ន _____

អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណលេខ: _____ ចុះថ្ងៃទី _____

ផ្តល់នៅ _____ លិខិតឆ្លងដែនលេខ: _____

ចុះថ្ងៃទី _____ ទូរស័ព្ទលេខ _____

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ធ្វើសម្ភាស _____ / _____ / _____

ម៉ោង _____ ដល់ _____ ☐ ព្រឹក ☐ រសៀល ☐ យប់

ទីកន្លែងសម្ភាស : _____			
ភូមិ _____		ឃុំ/សង្កាត់ _____	
ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____		រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____	
ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឆ្លើយ (អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍អាចចម្លងព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឆ្លើយពីផ្នែកទី១ នៃទម្រង់របស់សម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស)			
នាមត្រកូល : _____		នាមខ្លួន : _____	
ឈ្មោះហៅក្រៅ (ប្រសិនបើមាន) : _____			
ភេទ: ☐ ប្រុស ☐ ស្រី ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ កំណើត : _____ / _____ / _____ អាយុ: _____ ឆ្នាំ		កំណត់សម្គាល់របស់អ្នកចូលសម្ភាសន៍: _____ _____ _____	
ទីកន្លែងកំណើត: ភូមិ _____		ឃុំ/សង្កាត់ _____	
ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____		រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____	
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ចាកចេញពីទីលំនៅចុងក្រោយ: _____ / _____ / _____ នៅអាយុ: _____ ឆ្នាំ		ស្ថានភាពគ្រួសារ: ☐ លីវ ☐ មានប្តី/ប្រពន្ធ ☐ ពោះម៉ាយ/មេម៉ាយ ☐ លែងលះ ☐ ផ្សេងៗ _____ ចំនួនអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក : _____	
សញ្ជាតិ: ☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____		ដើមកំណើត: ☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____	
កម្រិតវប្បធម៌: _____			
មុខរបរបច្ចុប្បន្ន : ☐ នេសាទ ☐ ចិញ្ចឹមសត្វ ☐ កសិកម្ម ☐ សំណង់ ☐ បម្រើតាមផ្ទះ ☐ សុំទាន ☐ កាត់ដេរ ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ គ្មានការងារធ្វើ ☐ សិស្ស ☐ ផ្សេងៗ _____		មុខរបរពីមុន: ☐ នេសាទ ☐ ចិញ្ចឹមសត្វ ☐ កសិកម្ម ☐ សំណង់ ☐ បម្រើតាមផ្ទះ ☐ សុំទាន ☐ កាត់ដេរ ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ គ្មានការងារធ្វើ ☐ សិស្ស ☐ ផ្សេងៗ _____	
អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន: ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____			
អាសយដ្ឋានបណ្តោះអាសន្ន: ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____			
ទូរស័ព្ទផ្ទាល់ខ្លួន : _____		លេខអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ : _____	
និង ទូរស័ព្ទដែលអាចទាក់ទងបាន: _____		និង ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណផ្សេងៗ: _____	
ព័ត៌មានអំពីឪពុក-ម្តាយ ឬអាណាព្យាបាលរបស់អ្នកឆ្លើយ			
	ឪពុក	ម្តាយ	អាណាព្យាបាល
នាមត្រកូល :	_____	_____	_____
នាមខ្លួន :	_____	_____	_____

ឈ្មោះហៅក្រៅ (ប្រសិនបើមាន) :	_____	_____	_____
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ កំណើត/ឬ អាយុ :	____/____/____ អាយុ _____ ឆ្នាំ	____/____/____ អាយុ _____ ឆ្នាំ	____/____/____ អាយុ _____ ឆ្នាំ
ទីកន្លែងកំណើត :	ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ _____ ប្រទេស _____ ☐ មិនដឹង	ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ _____ ប្រទេស _____ ☐ មិនដឹង	ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ _____ ប្រទេស _____ ☐ មិនដឹង
សញ្ជាតិ :	☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____	☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____	☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____
កម្រិតវប្បធម៌ :	_____	_____	_____
មុខរបរបច្ចុប្បន្ន :	☐ នេសាទ ☐ ចិញ្ចឹមសត្វ ☐ កសិកម្ម ☐ សំណង់ ☐ បម្រើតាមផ្ទះ ☐ សុំទាន ☐ កាត់ដេរ ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ គ្មានការងារធ្វើ ☐ ផ្សេងៗ _____ ☐ មិនដឹង	☐ នេសាទ ☐ ចិញ្ចឹមសត្វ ☐ កសិកម្ម ☐ សំណង់ ☐ បម្រើតាមផ្ទះ ☐ សុំ ទាន ☐ កាត់ដេរ ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ គ្មានការងារធ្វើ ☐ ផ្សេងៗ _____ ☐ មិនដឹង	☐ នេសាទ ☐ ចិញ្ចឹមសត្វ ☐ កសិកម្ម ☐ សំណង់ ☐ បម្រើតាមផ្ទះ ☐ សុំទាន ☐ កាត់ដេរ ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ គ្មានការងារធ្វើ ☐ ផ្សេងៗ _____ ☐ មិនដឹង
អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន :	ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____ ☐ មិនដឹង	ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____ ☐ មិនដឹង	ភូមិ _____ ឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____ ☐ មិនដឹង
លេខអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ឬ ឯកសារ បញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណផ្សេងៗ	_____ _____ _____	_____ _____ _____	_____ _____ _____
ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង:	_____	_____	_____
ព័ត៌មានអំពី: ☐ អ្នកជ្រើសរើស/អ្នកជួយសម្រួល/មេឡប់ ☐ អ្នកដឹកជញ្ជូន ☐ តំណាងភ្នាក់ងារជ្រើសរើសពលករ ☐ អ្នកដទៃទៀត _____ ☐ មិនដឹង [រំលងទៅផ្នែកទី២]			
(សម្គាល់៖ ប្រសិនបើគូសលើសពីមួយ អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍អាចប្រើក្រដាសបន្ថែមដើម្បីបំពេញព័ត៌មានដូចខាងក្រោម)			
នាមត្រកូល :	_____	នាមខ្លួន :	_____

ឈ្មោះហៅក្រៅ (ប្រសិនបើមាន) : _____	
ភេទ : ☐ ប្រុស ☐ ស្រី	និង/ឬ អាយុ : _____
ស្ថានភាពគ្រួសារ : ☐ ល្អ ☐ មានប្តី/ប្រពន្ធ ☐ ពោះម៉ាយ/មេម៉ាយ ☐ លែងលះ ☐ ផ្សេងៗ _____	
សញ្ជាតិ : ☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____	ដើមកំណើត : ☐ ខ្មែរ ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ភូមា ☐ ផ្សេងៗ _____
មុខរបរបច្ចុប្បន្ន : ☐ នេសាទ ☐ ចិញ្ចឹមសត្វ ☐ កសិកម្ម ☐ សំណង់ ☐ បម្រើតាមផ្ទះ ☐ សុំទាន ☐ កាត់ដេរ ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ គ្មានការងារធ្វើ ☐ ផ្សេងៗ _____ ☐ មិនដឹង	
អាសយដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន: ភូមិឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____	
អាសយដ្ឋានបណ្តោះអាសន្ន : ភូមិឃុំ/សង្កាត់ _____ ក្រុង/ស្រុក/ខណ្ឌ _____ រាជធានី/ខេត្ត _____ ប្រទេស _____	
ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង : _____	អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ : _____ ឯកសារកំណត់អត្តសញ្ញាណផ្សេងៗ: _____

ផ្នែកទី២ : ជីវិតនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា		
ជំនាញការងារប្រើសរើស		
២.១	តើអ្នករស់នៅកន្លែងណាមុនពេលកើត ហេតុ?	អាសយដ្ឋាន: _____ ☐ កម្ពុជា ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ថៃ ☐ មីយ៉ាន់ម៉ា (ភូមា) ☐ ប្រទេសផ្សេងៗ _____
២.២	តើអ្នកចាកចេញនៅពេលណា?	តាំងពីថ្ងៃទី _____ ខែ _____ ឆ្នាំ _____ ☐ ភ្លេច
២.៣	តើមានគេប្រើសរើស ឬនាំអ្នកដេរឬទេ?	☐ មិនច្បាស់ (រំលងទៅ២.១២) ☐ ទេ (រំលងទៅ២.១២) ☐ បាទ/ចាស, ចូរបញ្ជាក់អំពីសកម្មភាព: _____ _____ _____
២.៤	តើអ្នកប្រើសរើសឬអ្នកនាំនោះជាអ្នកណា?	☐ សមាជិកគ្រួសារ/សាច់ញាតិ ☐ មិត្តភក្តិ ☐ អ្នកជិតខាង ☐ តំណាងភ្នាក់ងារប្រើសរើសពលករ ☐ ផ្សេងៗ _____ ☐ មិនដឹង
២.៥	តើការងារប្រភេទអ្វីដែលអ្នកប្រើសរើសឬអ្នកនាំនោះ	☐ គ្មានការសន្យា (បន្តទៅសំណួរ ២.៨)

	សន្យាជាមួយអ្នក?	☐ ការងារលើទូកនេសាទ ☐ ការងារនៅកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ ☐ ការងារកសិកម្ម (បញ្ជាក់_____) ☐ ការងារសំណង់ ☐ ការងារតាមផ្ទះ (បញ្ជាក់_____) ☐ សុំទាន ☐ ការងាររោងចក្រ (បញ្ជាក់_____) ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ ការងារនៅសណ្ឋាគារ/ផ្ទះសំណាក់ ☐ ផ្សេងៗ _____	
២.៦	តើអ្នកជ្រើសរើស ឬអ្នកនាំនោះបានសន្យាជាមួយអ្នកនឹងទទួលបានប្រាក់ខែដែរឬទេ?	☐ ទេ [បន្តទៅសំណួរ២.៧] ☐ បាទ/ចាស, សូមបំពេញសំណួរខាងក្រោម៖	
		ចំនួនប៉ុន្មាន? _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)	☐ ប្រចាំថ្ងៃ ☐ ប្រចាំសប្តាហ៍ ☐ ប្រចាំខែ ☐ ប្រចាំឆ្នាំ ☐ ផ្សេងៗ _____
២.៧	តើអ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំនោះបានសន្យាអ្វីខ្លះទៀតជាមួយអ្នក?	☐ ទេ ☐ បាទ/ចាស, សូមបញ្ជាក់ដោយសង្ខេប : _____ _____ _____	
២.៨	តើអ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំនោះបាន ប្រាប់អ្នកជាមុនអំពីការកាត់ប្រាក់ឈ្នួល ឬប្រាក់កម្រៃជើងសារដែរឬទេ?	☐ ទេ [បន្តទៅសំណួរ ២.១០] ☐ បាទ/ចាស ចំនួន _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)	
២.៩	តើនឹងកាត់ទៅឱ្យអ្នកណា និងដើម្បីអ្វី?	កាត់ទៅឱ្យ៖ ☐ អ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំ ☐ មេខ្យល់ ☐ តំណាងភ្នាក់ងារជ្រើសរើស ☐ ថៅកែ ☐ ផ្សេងៗ : _____	ដើម្បី ៖ ☐ កាត់កងនឹងថ្លៃជ្រើសរើស ☐ កាត់កងនឹងថ្លៃដឹកជញ្ជូន ☐ កាត់កងនឹងថ្លៃរត់កសាង ☐ ផ្សេងៗ : _____
២.១០	តើអ្នកត្រូវគេតម្រូវឱ្យបង់ប្រាក់មុនដែរឬទេ?	☐ ទេ [បន្តទៅសំណួរ២.១២] ☐ បាទ/ចាស, ចំនួន _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)	
២.១១	បង់ឱ្យអ្នកណា និងដើម្បីអ្វី?	បង់ទៅឱ្យ៖ ☐ អ្នកជ្រើសរើស ☐ មេខ្យល់ ☐ តំណាងភ្នាក់ងារជ្រើសរើស ☐ ផ្សេងៗ : _____	ដើម្បី ៖ ☐ កាត់កងនឹងថ្លៃជ្រើសរើស ☐ កាត់កងនឹងថ្លៃដឹកជញ្ជូន ☐ កាត់កងនឹងថ្លៃរត់កសាង ☐ ផ្សេងៗ : _____

ដំណាក់កាលដំបូង/ការធ្វើដំណើរ		
២.១២	តើអ្នកធ្វើដំណើរចាកចេញពីកន្លែងរស់នៅមុនពេលកើតហេតុតាមមធ្យោបាយអ្វី?	☐ ម៉ូតូ ឬ ឡាន ☐ យានយន្តរបស់មេឃ្យល់អ្នកជ្រើសរើស ឬអ្នកនាំ ☐ ផ្សេងៗ _____
២.១៣	តើអ្នកណាខ្លះរួមដំណើរជាមួយអ្នក?	☐ តែម្នាក់ឯង ☐ មិត្តភក្តិ/អ្នកជិតខាង ☐ អ្នកធ្វើចំណាកស្រុកដទៃទៀត ☐ មេឃ្យល់/អ្នកជ្រើសរើស/អ្នកនាំ ☐ មិនស្គាល់ ☐ ផ្សេងៗ _____ សូមបញ្ជាក់ឈ្មោះ ភេទនិងសញ្ជាតិ _____ _____ (អាចប្រើក្រដាសភ្ជាប់បន្ថែមដើម្បីរៀបរាប់)
២.១៤	តើអ្នកណាជាអ្នកបង់ថ្លៃធ្វើដំណើរឱ្យអ្នក? បង់ចំនួនប៉ុន្មាន?	☐ ខ្លួនឯង ☐ មេឃ្យល់អ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំ (ឈ្មោះ: _____ សញ្ជាតិ: _____) ☐ ផ្សេងៗ : _____ បង់អស់ចំនួន : _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) សូមលម្អិតបន្ថែមក្នុងករណីបង់ថ្លៃធ្វើដំណើរជាដំណាក់ៗ៖ _____ _____
២.១៥	តើមេឃ្យល់អ្នកជ្រើសរើសឬអ្នកនាំបានគំរាមកំហែងអ្នកក្នុងពេលធ្វើដំណើរដែរឬទេ?	☐ បាទ ឬ ចាស, សូមបញ្ជាក់ _____ ☐ ទេ
២.១៦	នៅក្នុងអំឡុងពេលធ្វើដំណើរ តើអ្នកបានស្នាក់នៅកន្លែងណាខ្លះហើយការស្នាក់នៅនោះមានលក្ខណៈដូចម្តេច?	ស្នាក់នៅឯ: _____ _____ លក្ខខណ្ឌនៃការស្នាក់នៅ៖ ☐ ឃុំឃាំង ☐ បិទសិទ្ធិសេរីភាពធ្វើដំណើរ ☐ មានសេរីភាពពេញបរិបូរក្នុងការធ្វើដំណើរ ☐ មានម្ហូបអាហារគ្រប់គ្រាន់និងលក្ខខណ្ឌស្នាក់នៅសមរម្យ ☐ ផ្សេងៗ : _____
ដំណាក់កាលឆ្លងកាត់ព្រំដែន		
២.១៧	តើអ្នកបានឆ្លងកាត់ព្រំដែនទៅកាន់ប្រទេសផ្សេងដែរឬទេ?	☐ ទេ (រំលងទៅផ្នែកទី ៣) ☐ បាទ/ចាស
២.១៨	តើអ្នកឆ្លងកាត់ព្រំដែននៅត្រង់តំបន់ណា? នៅពេលណា?	☐ ប៉ោយប៉ែត ☐ ចាំយាម ☐ បារិត ☐ ផ្សេងៗ : _____ នៅថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ: ____/____/____ ម៉ោង ____ ☐ ព្រឹក ☐ ល្ងាច ☐ យប់ ☐ មិនដឹង ឬ មិនចាំ

២.១៩	តើអ្នកមានឯកសារសម្រាប់ឆ្លងដែនដែរឬទេ?	☐ មានតើជាឯកសារអ្វី? ☐ លិខិតឆ្លងដែន ☐ លិខិតបើកផ្លូវ (Laissez-Passer) ☐ ប័ណ្ណព្រំដែន (Border Pass) ☐ ផ្សេងៗ _____ ☐ ទេ ☐ មិនដឹង
២.២០	តើអ្នកណាជួយអ្នកឱ្យឆ្លងកាត់ព្រំដែន?	☐ គ្មានទេ (រំលងទៅសំណួរ២.២២) ☐ មាន៖ នរណាគេ? ☐ មេឡូល/អ្នកជ្រើសរើស/អ្នកនាំ ☐ ផ្សេងៗ : _____ (សូមសួរសំណួរលម្អិតក្នុងទំព័រស្តីពី «ព័ត៌មានអំពីអ្នកជ្រើសរើស/អ្នកជួយសម្រួល/មេឡូល/អ្នកដឹកជញ្ជូន និង សូមប្រើក្រដាសភ្ជាប់បន្ថែមក្នុងករណីចាំបាច់»)
២.២១	តើអ្នកមានទំនាក់ទំនងជាមួយជនដែលជួយអ្នកឱ្យឆ្លងកាត់ព្រំដែនបានយ៉ាងដូចម្តេច?	☐ ទៅទាក់ទងនឹងស្នើសុំនោះឱ្យជួយសម្រួលការឆ្លងកាត់ព្រំដែន ☐ ជននោះអាចដឹងពីគោលបំណងរបស់ខ្ញុំហើយមកទាក់ទងខ្ញុំបន្ទាប់មកជួយខ្ញុំឱ្យបានឆ្លងកាត់ព្រំដែន ☐ ផ្សេងៗ : _____
២.២២	តើអ្នកណាជាអ្នកចេញថ្លៃចំណាយឆ្លងកាត់ព្រំដែន? បង់ឱ្យអ្នកណា? ចំនួនប៉ុន្មាន?	☐ ខ្លួនឯង ☐ មេឡូល/អ្នកជ្រើសរើស(ឈ្មោះ : _____ សញ្ជាតិ: _____) ☐ ផ្សេងៗ : _____ បង់ឱ្យ: _____ បង់ចំនួន : _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ មិនដឹង

ផ្នែកទី៣: ទីកន្លែងសំចត (ក្នុង និងក្រៅប្រទេស)

☐ គ្មាន ប្រទេស ឬទីកន្លែងសំចត (បើគ្មាន រំលងទៅផ្នែកទី ៤)

☐ មានតើអ្នកបានសំចត/ឆ្លងកាត់ប្រទេស/ទីកន្លែងណាខ្លះ?

☐ កម្ពុជា ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ថៃ ☐ មីយ៉ាន់ម៉ា (ភូមា) ☐ ផ្សេងៗ _____

អាសយដ្ឋាន: _____

លក្ខខណ្ឌស្នាក់នៅជាបណ្តោះអាសន្ន

៣.១	តើអ្នកបានស្នាក់នៅប្រទេសឬកន្លែងសំចតអស់រយៈពេលប៉ុន្មាន?	រយៈពេលស្នាក់នៅ : _____
៣.២	តើអ្នកស្នាក់នៅកន្លែងណា?	☐ ផ្ទះរបស់មេឡូល/អ្នកដឹកជញ្ជូន ☐ ផ្ទះជួល/ផ្ទះសំណាក់ ☐ ផ្សេងៗ _____ (ប្រសិនបើអាចធ្វើបាន សូមបញ្ជាក់អំពីអាសយដ្ឋាននៃទីកន្លែងនោះ) _____

៣.៣	តើអ្នកបានចំណាយប្រាក់សម្រាប់ការសំចតនេះដែរឬទេ?	☐ គ្មានទេ ☐ បាទ/ចាស, បង់ចំនួន _____ ឱ្យទៅ _____
៣.៤	តើស្ថានភាពស្នាក់នៅនៅកន្លែងសំចតមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច?	☐ ឃុំឃាំង ☐ បិទសិទ្ធិសេរីភាពធ្វើដំណើរ ☐ មានសេរីភាពពេញបរិបូរក្នុងការធ្វើដំណើរ ☐ មានម្ហូបអាហារគ្រប់គ្រាន់និងលក្ខខណ្ឌស្នាក់នៅសមរម្យ ☐ ផ្សេងៗ : _____

ផ្នែកទី៤: ប្រទេស ឬកន្លែងគោលដៅ (ក្នុង តិចក្រៅប្រទេស)

ការមកដល់កន្លែងគោលដៅ

៤.១	តើអ្នកមកដល់គោលដៅចុងក្រោយ នៅកន្លែងណា? ពេលណា?	☐ កម្ពុជា ☐ ថៃ ☐ ម៉ាឡេស៊ី ☐ តៃវ៉ាន់ ☐ កូរ៉េខាងត្បូង ☐ វៀតណាម ☐ ឡាវ ☐ ផ្សេងៗ _____ អាសយដ្ឋាន: _____ _____ នៅថ្ងៃទី _____ ខែ _____ ឆ្នាំ _____
៤.២	តើអ្នកមានឯកសារធ្វើដំណើរ/ឯកសារធ្វើការងារ/ឯកសារអត្តសញ្ញាណផ្សេងៗដែរឬទេ?	☐ ទេ ☐ បាទ/ចាស
៤.៣	តើឯកសារធ្វើដំណើរ/ឯកសារធ្វើការងារ/ឯកសារអត្តសញ្ញាណផ្សេងៗរបស់អ្នកត្រូវបានដកហូតដែរឬទេ? តើអ្នកណាជាអ្នកដកហូត?	☐ ទេ ☐ បាទ/ចាស, ដកហូតដោយ៖ ☐ មេខ្យល់ ☐ ថៅកែ ☐ មេការ/អ្នកគ្រប់គ្រង ☐ ផ្សេងៗ _____
៤.៤	តើអ្នកធ្វើការនៅកន្លែងណា?	☐ ផ្ទះរស់នៅធម្មតា ☐ ទូក : ឈ្មោះ/លេខទូក: _____ ☐ រោងចក្រ : ឈ្មោះ: _____ ☐ ចំការ : ប្រភេទ: _____ ☐ ផ្សេងៗ: _____ ប្រសិនបើដឹង សូមបញ្ជាក់អំពី៖ ● អាសយដ្ឋាន: _____ ● ថៅកែ/មេការ: ឈ្មោះ/លោកស្រី _____ សញ្ជាតិ : _____ អាយុ : _____ ទូរស័ព្ទ : _____ ● លេខទំនាក់ទំនងផ្សេងៗ : _____

ស្ថានភាពការងារ

៤.៥	តើអ្នកទទួលបានការងារដូចពាក្យសន្យាដែរឬទេ?	☐ បាទ/ចាស [រំលងទៅសំណួរ ៥.៧] ☐ ទេ ☐ គ្មានការសន្យា
-----	---	---

៤.៦	តើអ្នកបានធ្វើការងារអ្វី?	☐ ការងារលើទូកនេសាទ ☐ ការងារនៅកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមសត្វ ☐ ការងារកសិកម្ម (បញ្ជាក់ _____) ☐ ការងារសំណង់ ☐ ការងារតាមផ្ទះ (បញ្ជាក់ _____) ☐ សុំទាន ☐ ការងាររោងចក្រ (បញ្ជាក់ _____) ☐ រកស៊ីផ្លូវភេទ ☐ ការងារនៅសណ្ឋាគារ/ផ្ទះសំណាក់ ☐ ផ្សេងៗ _____
៤.៧	តើអ្នកធ្វើការងារប៉ុន្មានម៉ោង?	☐ ព្រឹក (ចាប់ពី _____ ដល់ _____) ☐ រសៀល (ចាប់ពី _____ ដល់ _____) ☐ យប់(ចាប់ពី _____ ដល់ _____) ចំនួន _____ ម៉ោង ក្នុងមួយថ្ងៃ និង ចំនួន _____ ថ្ងៃ ក្នុងមួយសប្តាហ៍
៤.៨	តើអ្នកមានម៉ោង/ថ្ងៃឈប់សម្រាកដែរឬទេ?	☐ ទេ ☐ មាន, តើឈប់សម្រាកនៅពេលណានិងមានចំនួនប៉ុន្មានម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ? _____ _____ _____
៤.៩	តើអ្នកទទួលបានប្រាក់ខែ/ប្រាក់ឈ្នួលដែរឬទេ? បើទទួលបានប៉ុន្មាន?	☐ មិនបានទទួល (រំលងទៅសំណួរ ៤.១៤) ☐ បានទទួល ☐ ក្នុងមួយថ្ងៃទទួលបាន _____ (សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ ក្នុងមួយសប្តាហ៍ទទួលបាន _____ (សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ ក្នុងមួយខែទទួលបាន _____ (សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ ក្នុងមួយឆ្នាំទទួលបាន _____ (សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ ផ្សេងៗ _____ (សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)
៤.១០	តើអ្នកទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលដូចការសន្យាដែរឬទេ?	☐ គ្មានការសន្យា ☐ ដូចការសន្យា ☐ ខុសពីការសន្យា៖ ប្រាក់ឈ្នួលដែលបានសន្យា : _____ ប្រាក់ឈ្នួលដែលទទួលបានពិតប្រាកដ : _____
៤.១១	តើគេបើកប្រាក់ឈ្នួលឱ្យអ្នកយ៉ាងដូចម្តេច?	☐ ប្រចាំថ្ងៃ ☐ ប្រចាំសប្តាហ៍ ☐ ប្រចាំខែ ☐ ប្រចាំឆ្នាំ ☐ ផ្សេងៗ _____ ☐ បើកមិនតាមកាលកំណត់
៤.១២	តើគេមានកាត់ប្រាក់ឈ្នួលរបស់អ្នកដែរឬទេ? ដើម្បីអ្វី?	☐ ទេ [បន្តទៅ៤.១៣] ☐ មាន, កាត់ចំនួន _____ (សូមបញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ដើម្បីទូទាត់៖ ☐ ថ្លៃសេវាធ្វើចំណាកស្រុក (ឧ. បង់ឱ្យមេឡូល ថ្លៃធ្វើដំណើរ ថ្លៃរត់ឯកសារ): _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ ថ្លៃស្នាក់នៅ : _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)

		☐ លោះបំណុល ☐ ថ្លៃទឹក/ភ្លើង/សម្ភារប្រើប្រាស់: _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ ថ្លៃអាហារ: _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ ថ្លៃធានារ៉ាប់រងសុខភាព: _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ) ☐ ផ្សេងៗ (សូមបញ្ជាក់): _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)
៤.១៣	តើអ្នកមានឯកសារបញ្ជាក់ពីការទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល និងការកាត់ប្រាក់ឈ្នួលដែរឬទេ?	☐ មាន (ប្រសិនបើអាចសូមថតយករូបភាពនៃឯកសារទាំងនេះ) ☐ គ្មាន ☐ មិនដឹង
៤.១៤	ចូរបញ្ជាក់អំពីលក្ខខណ្ឌការងាររបស់អ្នក	☐ ពលកម្មដោយបង្ខំ ☐ បង្ខាំង ☐ មិនអាចចេញមកក្រៅរបង/ភ្លេងទ្វារ (បិទសិទ្ធិសេរីភាព) ☐ មិនមានសេរីភាពបន្លាស់ទីក្រៅម៉ោងធ្វើការ ☐ ជាប់នៅកណ្តាលសមុទ្រ ☐ មានសេរីភាពធ្វើដំណើរ ☐ ផ្សេងៗ : _____
៤.១៥	តើអ្នកធ្លាប់ត្រូវថៅកែ/មេការគំរាមកំហែងឬធ្លាប់ទទួល អំពើហិង្សាដែរឬទេ?	☐ គ្មាន [បន្តទៅ៤.១៦] ☐ ធ្លាប់, មានប៉ុន្មានដង និងកើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច? _____ _____
៤.១៦	តើអ្នកធ្លាប់ត្រូវគេបង្ខំឱ្យធ្វើការងារដែលប្រឆាំងនឹងនរៈ របស់ខ្លួនដែរឬទេ?	☐ គ្មាន [រំលងទៅ៤.១៨] ☐ ធ្លាប់: _____ _____
៤.១៧	តើគេបង្ខំឱ្យធ្វើការងារអ្វី?	☐ ពេស្យាចារ ☐ ជួញដូរគ្រឿងញៀន ☐ ផ្សេងៗ : _____ _____ _____
៤.១៨	តើអ្នកដឹងទេថាអ្នកត្រូវគេលក់?	☐ មិនដឹង [រំលងទៅ៤.២០] ☐ ដឹង, នរណាជាអ្នកលក់? ☐ ថៅកែ ☐ មេការ/អ្នកគ្រប់គ្រង ☐ ពលករធ្វើចំណាកស្រុក ☐ ផ្សេងៗ : _____ ●ប្រសិនបើស្គាល់ សូមបញ្ជាក់អំពី៖ ឈ្មោះ : _____ ភេទ _____ សញ្ជាតិ : _____ អាយុ : _____ ទូរស័ព្ទ : _____ អាសយដ្ឋាន: _____

៤.១៩	តើអ្នកដឹងទេថាអ្នកត្រូវគេលក់ក្នុងតម្លៃប៉ុន្មាន?	☐ មិនដឹង ☐ ដឹងថាលក់ក្នុងតម្លៃ _____ (បញ្ជាក់អំពីរូបិយប័ណ្ណ)
៤.២០	បើអ្នកចង់ឈប់ពីការងារ តើគេអនុញ្ញាតដែរឬទេ?	☐ អនុញ្ញាត ☐ មិនអនុញ្ញាត ព្រោះ: _____ បញ្ជាក់: _____
ស្ថានភាពរស់នៅ (ក្នុងករណីនៅកន្លែងស្នាក់នៅ)		
៤.២១	តើអ្នកស្នាក់នៅតែម្នាក់ឯងឬ?	☐ បាទ/ចាស ☐ ទេ, តើអ្នកស្នាក់នៅជាមួយមនុស្សប៉ុន្មាននាក់? _____
៤.២២	តើស្ថានភាពស្នាក់នៅរបស់អ្នកមានលក្ខណៈយ៉ាងដូចម្តេច?	☐ បង្គាប់ ☐ មិនអាចចេញមកក្រៅបង់/កន្លែងស្នាក់នៅ (បិទសេរីភាព) ☐ មានសេរីភាពធ្វើដំណើរ ☐ ផ្សេងៗ : _____
៤.២៣	តើនៅកន្លែងដែលអ្នកឱ្យឬទេ?	☐ ទេ [បន្តទៅ៤.២៤] ☐ មាន, ផ្តល់អាហារឱ្យប៉ុន្មានដងក្នុងមួយថ្ងៃ? ☐ ១ដង ☐ ២ដង ☐ ៣ដង ☐ ផ្សេងៗ: _____ _____
ការគំរាម ការចាប់ខ្លួន ការឃុំខ្លួន និងការបញ្ជូនត្រឡប់មកវិញ		
៤.២៤	តើអ្នកគិតថាគេបោកបញ្ឆោតអ្នកទេ?	☐ ទេ ☐ បាទ/ចាស ព្រោះ: _____ _____
៤.២៥	តើអ្នកគិតថាគេរកប្រវត្តិអ្នកទេ?	☐ ទេ ☐ បាទ/ចាស ព្រោះ: _____ _____
៤.២៦	តើអ្នកចាកចេញពីការងារដោយវិធីណា?	_____
៤.២៧	តើអាជ្ញាធរនៃទីកន្លែងដែលអ្នកបានធ្វើការធ្លាប់ចាប់ខ្លួនអ្នកដែរឬទេ? ហេតុអ្វី? ចាប់ដោយអ្នកណា? ឃាត់ខ្លួនអស់រយៈពេលប៉ុន្មាន?	☐ ទេ ☐ ធ្លាប់គេចាប់ ● មូលហេតុ: _____ ● ចាប់ដោយ: _____ ☐ ប៉ូលីស អស់រយៈពេល _____ ☐ មន្ត្រីអន្តោប្រវេសន៍ អស់រយៈពេល _____ ☐ យោធា អស់រយៈពេល _____ ☐ តុលាការ អស់រយៈពេល _____ ☐ មិនស្គាល់ អស់រយៈពេល _____ ☐ ផ្សេងៗ : _____

៤.២៨	តើអាជ្ញាធរនៃទីកន្លែងដែលអ្នកបានធ្វើការធ្លាប់ឃុំខ្លួនអ្នកដែរឬទេ? ហេតុអ្វី? ឃុំដោយអ្នកណា? ឃុំអស់រយៈពេលប៉ុន្មាន?	☐ ទេ ☐ ធ្លាប់ត្រូវគេឃុំ ☒មូលហេតុ៖ _____ ☒ឃុំដោយ៖ ☐ប៉ូលីស អស់រយៈពេល _____ ☐មន្ត្រីអន្តោប្រវេសន៍ អស់រយៈពេល _____ ☐យោធា អស់រយៈពេល _____ ☐តុលាការ អស់រយៈពេល _____ ☐មិនស្គាល់ អស់រយៈពេល _____ ☐ផ្សេងៗ : _____
៤.២៩	តើអ្នកត្រូវគេបញ្ជូន/ធ្វើមាតុភូមិនិរុត្តន៍/ត្រឡប់មកវិញនៅពេលណា? ដោយមធ្យោបាយអ្វី? ដោយអ្នកណា?	☒ នៅថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ម៉ោង : _____ ☒ ដោយ៖ ☐ យន្តហោះ ☐ រថយន្ត ☐ ផ្សេងៗ _____ ☒ តាមរយៈ ៖ ☐ខ្លួនឯង/ក្រុមគ្រួសារ ☐ប៉ូលីស ☐មន្ត្រីអន្តោប្រវេសន៍ ☐មន្ត្រីសង្គមកិច្ច ☐អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល (ឈ្មោះ: _____) ☐មិនស្គាល់ ☐អ្នករត់ការ មេឡប់ ឬឈ្មួញកណ្តាល ☐តំណាងស្ថានទូត/អគ្គកុងស៊ុល ☐ផ្សេងៗ : _____

ផ្នែកទី៥: ការវាយតម្លៃផ្នែកចិត្តសង្គម¹		
៥.១	តើអ្នកត្រូវបានគេរំលោភបំពាន ដែរ ឬទេ ?	☐ បាទ/ចាស ☐ ទេ
៥.២	នៅក្នុងអំឡុងពេលពីរសប្តាហ៍នេះ តើអ្នកមានការរំខានដូចជាមិនសូវចាប់អារម្មណ៍ ឬក៏សប្បាយចិត្តតិចតួចក្នុងការធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗដែរឬទេ?	☐ បាទ/ចាស ☐ ទេ
៥.៣	នៅក្នុងអំឡុងពេលពីរសប្តាហ៍នេះ តើអ្នកធ្លាប់មានការរំខានដោយសារអារម្មណ៍ស្រងូតស្រងាត់ ធ្លាក់ទឹកចិត្ត ឬក៏អស់សង្ឃឹមដែរឬទេ?	☐ បាទ/ចាស ☐ ទេ
៥.៤	នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក តើអ្នកធ្លាប់ឆ្លងកាត់ស្ថានភាពដែលមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងបំផុត ឬគំរាមកំហែងដោយសារហិង្សាដូចជា គ្រោះធម្មជាតិ ការបំពានបំពាន ការរំលោភផ្លូវភេទ ការបំពានផ្លូវកាយនិងផ្លូវភេទតាំងពីកុមារភាព អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ធ្លាប់រស់នៅក្នុងតំបន់សង្គ្រាម ធ្លាប់បានឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវគេធ្វើបាបឬសម្លាប់ដោយផ្ទាល់ភ្នែក ធ្លាប់	☐ បាទ/ចាស ☐ ទេ

¹ក្នុងករណីមានគូសចម្លើយ “បាទ/ចាស” នៅក្នុងសំណួរណាមួយក្នុងចំណោមសំណួរចិត្តសង្គមទាំងប្រាំសូមផ្តល់ព័ត៌មានទៅស្ថាប័ន ឬអង្គការពាក់ព័ន្ធដើម្បីចាត់វិធានការសមស្របជាបន្តទៀត។

	តំបន់សង្គ្រាម ធ្លាប់បានឃើញនរណាម្នាក់ត្រូវគេធ្វើបាបឬសម្លាប់ដោយផ្ទាល់ភ្នែក ធ្លាប់ប្រយុទ្ធក្នុងជួរកងទ័ព ឬធ្លាប់ត្រូវឃុំខ្លួននិងទទួលទារុណកម្មដោយសារហេតុផលនយោបាយដែរឬទេ?	
៥.៥	តើមានពេលខ្លះ អ្នកជីកស្រាបៀរ ស្រា ឬភេសជ្ជៈមានជាតិស្រវឹងផ្សេងទៀតដែរឬទេ?	☐ បាទ/ចាស ☐ ទេ

ផ្នែកទី៦: ជំនួយនៅពេលអនាគត (អាចប្រើក្រដាសឆ្លាស់បន្ថែមក្នុងករណីចាំបាច់)

៦.១	តើអ្នកគិតថាជំនួយអ្វីខ្លះ អាចជួយអ្នកបាន?	☐ ទេ ☐ បាទ/ចាស ☐ ១. យកឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណមកវិញ ☐ ២. ការងារធ្វើ ☐ ៣. ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដើម្បីធ្វើការ ☐ ៤. ចង់បានផ្ទះ ☐ ៥. ការព្យាបាល ☐ ៦. ថវិកា ☐ ៧. ដាក់ពាក្យបណ្តឹង ☐ ៨. ជំនួយមនុស្សធម៌ ☐ ៩. ការប្រឹក្សាយោបល់ផ្នែកផ្លូវចិត្ត ☐ ១០. ការពិភាក្សាសម្រុះសម្រួលគ្នា ☐ ១១. សោហ៊ុយធ្វើដំណើរ ☐ ១២. ការសិក្សាបន្ត ☐ ១៣. ការស្នាក់នៅ ☐ ១៤. ផ្សេងៗ : _____
៦.២	តើថ្ងៃក្រោយ ខ្ញុំអាចសួរព័ត៌មានបន្ថែមទៀត បានដែរឬទេ?	☐ ទេ ខ្ញុំមិនចង់ជួបអ្នកទៀតទេ ☐ បាទ/ចាស ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកជួបនៅ៖ ☐ ផ្ទះ ☐ កន្លែងផ្សេងៗ : _____ ☐ តាមទូរស័ព្ទ

ផ្នែកទី៧ : ឯកសារជំនួយ

របាយការណ៍ផ្លូវការរបស់មន្ត្រីនគរបាល	☐ មាន	☐ គ្មាន
ឯកសារអត្តសញ្ញាណ	☐ មាន	☐ គ្មាន
ឯកសារធ្វើដំណើរ	☐ មាន	☐ គ្មាន
របាយការណ៍វេជ្ជសាស្ត្រ	☐ មាន	☐ គ្មាន
សំណៅចតចម្លងនៃកិច្ចសន្យាការងារ ឬលិខិតជ្រើសរើស	☐ មាន	☐ គ្មាន
សំណៅផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកឆ្លើយ	☐ មាន	☐ គ្មាន
របាយការណ៍ខ្សែទូរស័ព្ទពិសេស	☐ មាន	☐ គ្មាន
ផ្សេងៗបញ្ជាក់៖		

ផ្នែកទី៨ :ការវាយតម្លៃរបស់អ្នកធ្វើសម្ភាសន៍ដោយផ្អែកលើធាតុផ្សំទាំងបីនៃអំពើជួញដូរមនុស្ស

១. សកម្មភាព

ការប្រព្រឹត្តដោយមិនស្របច្បាប់នូវអំពើ៖

☐ ជ្រើសរើស ឬ ជួល ឬ ឱ្យជនណាមួយបម្រើការងារ (មានន័យថា អ្នកទាញជនណាម្នាក់ឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើមួយ ឬ ជួលជនណាម្នាក់ក្នុងគោលដៅឱ្យធ្វើការងារ...)

☐ ដឹកជញ្ជូន

☐ ផ្ទេរ

☐ ផ្តល់កន្លែងលាក់ខ្លួន

☐ ទទួល

☐ នាំយកអតិថិជនចេញពីការគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់

☐ ធ្វើឱ្យនរណាម្នាក់ផ្លាស់ទីទៅកាន់កន្លែងដទៃទៀតដែលស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យ

☐ ប្រគល់ឬទទួលយកការគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះ

☐ គ្មាន

២. បណ្តាញ

ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រដូចជា៖

☐ ការគំរាមកំហែង (ឧ. គំរាមប្តឹងបរិហារទៅអាជ្ញាធរអំពីស្ថានភាពអន្តរប្រទេសខុសច្បាប់ ហើយប្រើប្រាស់ការគំរាមនេះដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសទៅលើជនរងគ្រោះ...)

☐ ការប្រើកម្លាំង (ឧ. ចាប់កាន់និងរុញ/ទាញជនណាម្នាក់...)

☐ ទម្រង់ផ្សេងៗនៃការបង្ខិតបង្ខំ (ឧ. គម្រោង ផែនការ ឬគំរោងបង្កើតឡើងដើម្បីឱ្យជនរងគ្រោះជឿជាក់ថាការខកខានមិនបានធ្វើការអ្វីមួយនឹងត្រូវទទួលបានការខូចខាត ឬបួសធ្ងន់ធ្ងរ...)

☐ ការចាប់ពង្រត់ (មានន័យថា នាំនរណាម្នាក់ចេញទៅដោយប្រើកម្លាំងឬការលួងលោមប្រកបដោយល្បិចកល...)

☐ ការឆបោក (ឧ. ប្រើប្រាស់ឈ្មោះក្លែង, បង្ហាញឋានៈក្លែង, ប្រើល្បិចកលទុច្ចរិត...)

☐ ការបោកបញ្ឆោត (ស្ថានភាពដែលជនល្មើសប្រើសំនៀងសកម្មភាពកុហក ឬ មិនបានប្រាប់មិនធ្វើអ្វីមួយ ឬបានប្រាប់ព័ត៌មានមិនពិតដើម្បីធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះប្រព្រឹត្តអ្វីមួយ)

☐ ការរំលោភអំណាច (ឧ. ធ្វើតាមប្រយោជន៍ពីតួនាទីផ្លូវការដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើល្មើស, ទង្វើរបស់មន្ត្រីសាធារណៈដែលមិនបានធ្វើអន្តរាគមន៍ដើម្បីបញ្ឈប់ការដកហូតសេរីភាពរបស់ជនរងគ្រោះ...)

☐ ការរំលោភលើភាពងាយរងគ្រោះ (កេងប្រវ័ញ្ចជនណាម្នាក់ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ ដោយឱ្យជននោះប្រព្រឹត្តអ្វីមួយ)

☐ ការផ្តល់ឬទទួលកម្រៃឬអត្ថប្រយោជន៍ដើម្បីទទួលបានការយល់ព្រមពីសំណាក់បុគ្គលម្នាក់ដែលមានអំណាចគ្រប់គ្រងលើជនរងគ្រោះ

☐ ការលួងលោម (ជនល្មើសទាក់ទាញចិត្តជនរងគ្រោះដោយការសន្យាមិនពិតឬដោយមិនផ្តល់ព័ត៌មានពេញលេញ ហើយជាលទ្ធផលធ្វើឱ្យជនរងគ្រោះជឿជាក់ថានឹងធ្វើអ្វីមួយ)

ការបង្ហាញខ្លួន (ឧ. ឃុំគ្រងជនរងគ្រោះ ដោយមិនឱ្យចាកចេញពីកន្លែងណាមួយ...)

គ្មាន

៣. គោលបំណង (កេងប្រវ័ញ្ច)

ដើម្បី៖

☐ កេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទ (ឧ. ភៀបសង្កត់បុគ្គលណាម្នាក់ឱ្យធ្វើជនរងគ្រោះ, ចិត្តរូប/សម្ភារអាសអាភាស, ពាណិជ្ជកម្មផ្លូវភេទ...)

☐ ពលកម្មឬសេវាដោយបង្ខំ ទាសភាព និងសេវភាព ឬអំពើធ្វើអាជីវកម្មលើកម្លាំងពលកម្ម (ការងារ ឬ សេវា ដែលតម្រូវឱ្យជនណាម្នាក់ធ្វើក្រោមការគំរាមកំហែងថានឹងមានទណ្ឌកម្ម ហើយជននេះមិនបានប្រគល់ខ្លួនធ្វើដោយស្ម័គ្រចិត្តឡើយ ឬ ការចាត់ទុកជនរងគ្រោះជាវត្ថុ)

☐ ដកហូតកាត់យកសរីរាង្គ

☐ ស្វែងរកប្រយោជន៍

☐ រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ផ្ទុយពីឆន្ទៈ

☐ សុំកូន

☐ ការបញ្ជាំខ្លួនដោះបំណុល

☐ ពលកម្មកុមារ

☐ សម្រាប់នាំឆ្លងដែន

☐ ផ្ដោះប្តូរទៅនឹងរបស់មានតម្លៃអ្វីមួយ

☐ ជួយដល់ជនល្មើស

☐ កេងប្រវ័ញ្ច

គ្មាន

ផ្នែកទី៩ : សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

៩.១. តើបុគ្គលនោះជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស? (☐ មែន ☐ មិនមែនទេ)

បើមែន សូមបញ្ជាក់មូលហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណុច ៩.១ ៖

១.សកម្មភាព: _____

២.មធ្យោបាយ : _____

៣.គោលបំណង: _____

៩.២. តើបុគ្គលនោះជាកុមាររងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរឬ? (☐ មែន ☐ មិនមែនទេ)

បើមែន សូមបញ្ជាក់មូលហេតុនៃសេចក្តីសម្រេចដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងចំណុច ៩.២ ៖

១.សកម្មភាព : _____

២.មធ្យោបាយ : (មិនចាំបាច់/មិនពាក់ព័ន្ធ)

៣.គោលបំណង: _____ (កុមារ

គឺជាជនដែលមានអាយុក្រោម១៨ឆ្នាំ ហើយអាយុចាប់គិតតាំងពីអំឡុងពេលបទល្មើសកើតឡើង។)

សម្ភាសដោយ: _____ (ហត្ថលេខានិងឈ្មោះ)

តួនាទី: _____

ស្ថាប័ន: _____

ស្នាមមាត់អ្នកឆ្លើយ

ស្នាមមាត់ដដែលឈ្មោះអ្នកបកប្រែ

ឧបសម្ព័ន្ធ៤

ទម្រង់ស្នើសុំការយល់ព្រមដើម្បីសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំឈ្មោះ.....ភេទ.....ជាអ្នកធ្វើការនៅ
.....។

ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំស្នើសុំពេលវេលារបស់អ្នកប្រហែល..... ដើម្បីសួរសំណួរមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់ថាតើអ្នកអាចជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្សដែរឬទេ។ គ្មានចម្លើយណាមួយត្រូវចាត់ទុកថាត្រូវ ឬខុសឡើយ។

ប្រសិនបើការរៀបរាប់របស់អ្នកអាចឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខណវិនិច្ឆ័យជាជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ខ្ញុំបាទ/នាងខ្ញុំអាចនឹងផ្តល់ព័ត៌មានផ្សេងៗទាក់ទងនឹងការផ្តល់សេវានានាក្នុងការគាំទ្រជនរងគ្រោះ។

ព័ត៌មានដែលទទួលបានពីការសម្ភាសនេះមិនត្រូវចែកចាយជាមួយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងត្រូវរក្សាជាការសម្ងាត់ ហើយនឹងត្រូវចែករំលែកតែក្នុងចំណោមអ្នកដែលធ្វើការងារក្នុងការិយាល័យនៃស្ថាប័នរដ្ឋ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធតាមករណីដែលតម្រូវចាំបាច់បំផុតក្នុងការផ្តល់សេវាប៉ុណ្ណោះ។

អ្នកមានសិទ្ធិសួរសំណួរផ្សេងៗក្នុងករណីមានចម្ងល់ ឬអាចលើកឡើងពីការព្រួយបារម្ភណាមួយទាក់ទងនឹងសុវត្ថិភាព ពេលវេលា និងទីកន្លែងសម្ភាសន៍ជាដើម។ អ្នកមានសិទ្ធិមិនឆ្លើយមិនឱ្យគេចតួបឬសំឡេង ឬមិនឱ្យប្រើប្រាស់ព័ត៌មានទទួលបានពីការសម្ភាសយកទៅចែករំលែកជាមួយអ្នកដទៃ។ អ្នកអាចពិគ្រោះយោបល់ ឬនិយាយជាមួយមនុស្សដែលអ្នកទុកចិត្តបានមុននឹងចាប់ផ្តើមការសម្ភាស។

តើអ្នកមានសំណួរអ្វីទាក់ទងនឹងការសម្ភាសនេះដែរឬទេ?

☐បាទ/ចាស្ត/ទេ

តើអ្នកយល់ព្រមឱ្យខ្ញុំសម្ភាសពេលនេះបានដែរឬទេ?

☐បាទ/ចាស្ត ☐ទេ(បើយកចម្លើយទេ ត្រូវបញ្ឈប់ការសម្ភាស)

ការសម្ភាសកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះត្រូវបានយល់ព្រមដោយ :

ឪពុកម្តាយឬអ្នកអាណាព្យាបាល ឬមន្ត្រីស.អ.យ

ថ្ងៃទី_____ខែ_____ឆ្នាំ_____

(ស្នាមម្រាមដៃ)_____

(ស្នាមម្រាមដៃ)_____

ឈ្មោះ:_____

ឈ្មោះ:(អ្នកឆ្លើយ)_____

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ស្ថានបក្សប្រឹក្សាសភា
មន្ទីរពាក់ព័ន្ធនានា

លេខ ៤៧៧ REC.CHN/២០២៤
ការប្រកាស

ថ្ងៃសុក្រ ៧កើត ខែអាសាឍ ឆ្នាំរោង ឆស័ក ព.ស.២៥៦៧
ប៉េកាំង ថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៤

**សូមគោរពជូន
ឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ**

កម្មវត្ថុ៖ ការបញ្ជូនស្ត្រីខ្មែរចំនួន ០២នាក់ ត្រឡប់ទៅប្រទេសកម្ពុជាវិញ។

នាងខ្ញុំមានកិត្តិយសសូមគោរពជម្រាបជូន ឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី មេត្តាជ្រាបថា ស្ថាន
ទូតបានសហការជាមួយប៉ូលីសចិន អន្តរាគមន៍ជួយស្ត្រីខ្មែរចំនួន ០២នាក់ វិលត្រឡប់ទៅប្រទេសកម្ពុជាវិញ។
ស្ត្រីខ្មែរទាំងនេះ មានរាយនាមដូចខាងក្រោម៖

១. ឈ្មោះ ធា ចាន់ធួន
២. ឈ្មោះ វី សុខលាង

ស្ត្រីខាងលើនឹងចេញដំណើរនៅថ្ងៃទី ១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៤ ពីអាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិភ្នំពេញ
សិនជិនតាមជើងយន្តហោះលេខ 9C8687 វេលាម៉ោង ១៨:២០ នឹងដល់អាកាសយានដ្ឋានអន្តរជាតិភ្នំពេញ
វេលាម៉ោង ២១:០០ ថ្ងៃដដែល។

អាស្រ័យដូចបានគោរពជម្រាបជូនខាងលើ ស្ថានទូតស្នើសុំក្រសួងមេត្តាជូនព័ត៌មានទៅអាជ្ញាធរ
មានសមត្ថកិច្ចកម្ពុជាចាត់ការបន្តតាមការគួរ។ សូមគោរពជូនភ្ជាប់នូវឯកសារពាក់ព័ន្ធ។

សូម ឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី មេត្តាពិនិត្យ-សម្រេច និងទទួលនូវការគោរពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ពី
នាងខ្ញុំ។

ឯកអគ្គរាជទូត

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី

KINGDOM OF CAMBODIA
NATION RELIGION KING

ROYAL EMBASSY OF CAMBODIA
to the People's Republic of China

No. 086 - 2024/REC.CHN

Temporary Travel Document

លិខិតធ្វើដំណើរបណ្តោះអាសន្ន

Surname and Given Name	:	
នាមត្រកូល និងនាមខ្លួន	:	
Nationality	:	Cambodian
សញ្ជាតិ	:	ខ្មែរ
Sex	:	Female
	:	ភេទ : ស្រី
Date of Birth	:	24 January 2002
ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត	:	២៤ មករា ២០០២
Place of Birth	:	Kampong Cham Province
ទីកន្លែងកំណើត	:	ខេត្តកំពង់ចាម
Date of Expiry	:	28 August 2024
ថ្ងៃផុតកំណត់	:	២៨ កញ្ញា ២០២៤
Final Destination	:	Cambodia
គោលដៅចុងក្រោយ	:	កម្ពុជា

The Royal Embassy of Cambodia kindly requests authorities to allow the bearer of this travel document to pass without delay and to provide any assistance and protection as may be necessary.

ស្ថានភាពកម្មវត្ថុកម្មវត្ថុ ឬស្នើសុំអាជ្ញាធរទាំងអស់អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកកាន់លិខិតធ្វើដំណើរដែលមានឈ្មោះក្នុងនេះ បានធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ដោយពុំត្រូវបានពន្យារពេល និងផ្តល់ការជួយនិងកិច្ចការពារផ្សេងៗ ក្នុងករណីចាំបាច់ ។

This travel document is for single use only and for the purpose of the return of the bearer to Cambodia.

លិខិតបើកផ្លូវនេះ ប្រើប្រាស់បានតែមួយលើកគត់ សម្រាប់ឱ្យពលរដ្ឋខ្មែរវិលត្រឡប់ទៅកម្ពុជាវិញ។

Done in Beijing, 28 September 2024
ធ្វើនៅប៉េកាំង, ថ្ងៃទី ២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៤

Tom Vannarith
First Secretary
In Charge of Consular Affairs

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងហេដ្ឋា
អគ្គស្ថានភ្នាក់ងារនគរបាលជាតិ
នាយកដ្ឋានកណ្តាលនគរបាលយុត្តិធម៌
នាយកដ្ឋានប្រតិបត្តិការទូត្រួតពិនិត្យ
និងការពារអេឌីតិវល
ការិយាល័យប្រតិបត្តិការទូត្រួតពិនិត្យមនុស្សឆ្លងដែន
លេខ: ១៤៩/២៤៤

កំណត់ប្រែតុប្រែកល់-ទទួល

ឆ្នាំពីរពាន់ម៉ឺនបួន ខែមិថុនា ថ្ងៃម្តែង វេលាម៉ោងដប់បួន និងដប់ប្រាំនាទី នៅនាយកដ្ឋានប្រចាំដ
ការផ្សព្វផ្សាយ និងការពារអតិថិជន។

យោងតាមបញ្ជី លោកប្រធាននាយកដ្ឋាន

ភាគីអ្នកប្រគល់៖ ១.វេសនីយ៍ឯក ទ្រី ភាត ឋានៈ នាយការិយាល័យ

២.វរសនីយ៍ត្រី ឌី សុខជា ឋានៈ នាយផ្ទៃក្នុង

ភាគីអ្នកទទួល៖ ឈ្មោះ និង មន ភេទប្រុស ឋានៈ អនុប្រធានការិយាល័យគាំពារជនងគ្រោះ នៃក្រសួងសង្គមកិច្ច
អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

បានធ្វើការប្រគល់-ទទួល ជនរងគ្រោះ ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ចំនួន ០១នាក់(ប្រុស) ជនជាតិ
វៀតណាម មានឈ្មោះដូចខាងក្រោម៖

ល.រ	គោត្តនាម-នាម(អក្សរឡាតាំង)	ភេទ	ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត	ជនជាតិ	លិខិតឆ្លងដែនលេខ
១	TANG HONG HUNG	M	12.09.2002	ខ្មែរក្រហម	២១៩

កំណត់ហេតុប្រគល់ ទទួលបានបញ្ចប់នៅវេលាម៉ោងដប់បួន និងសាមសិបនាទី នាថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំដដែល និងបានឯកភាពផ្ដាច់ហត្ថលេខាទុកជាកត្តាឯកសម្រាប់ការអនុវត្តតាមនីតិវិធី។

អ្នកទទួល

អ្នកចូលរួម

អ្នកប្រគល់

Ans

វិសេស

វរសេនីយ៍បរក ឆ្លើវ-គាត

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសុខាភិបាល អគ្គនាយកដ្ឋាន និងយុវនីតិសម្បទា
អគ្គនាយកដ្ឋានសេវាសង្គមកិច្ច
នាយកដ្ឋានគាំពារជនចាស់

លេខ ២៤៣/២៤ ស.អ.យ/ន.គ.ព.ជ ទម្រង់បញ្ជូន

ជូនចំពោះ លោកស្រី **កែវ សុផាណី** ភូមិ ជំនួយការប្រធានគម្រោង
ស្ថាប័ន/អង្គការ: សម្ព័ន្ធបាប៉ៃដៃ
ពីលោក **នួន មន** អនុប្រធានការិយាល័យគាំពារជនចាស់ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងរំលោភបំពានផ្លូវភេទ
ស្ថាប័ន/អង្គការ: នាយកដ្ឋានគាំពារជនចាស់ នៃក្រសួងសុខាភិបាល អគ្គនាយកដ្ឋាន និងយុវនីតិសម្បទា
១. សេវាដែលស្នើសុំ ឬ គោលបំណងនៃការបញ្ជូន:

- សេវាស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌលបណ្តោះអាសន្ន
- សេវាពិនិត្យ និងព្យាបាលសុខភាព
- សេវាសង្គមកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងទៀត...

២. ព័ត៌មានអំពីជនចាស់:

ល.រ	គោត្តនាម-នាម	ភេទ	ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត	មកពីប្រទេស	ថ្ងៃមកដល់	អាសយដ្ឋាន			
						ភូមិ	ឃុំ	ស្រុក/ខណ្ឌ	ខេត្ត/ក្រុង
១									
២									
៣									
៤									
៥									

៣. ការអនុវត្ត និងបំណាច់អនុវត្តរបស់មន្ត្រីសង្គមកិច្ច:

- ជនចាស់ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ត្រូវការសេវាដូចមានក្នុងចំណុច១ ខាងលើ។

៤. ការឆ្លើយតប និងការសម្រេចចិត្តរបស់នាយកដ្ឋាន:

- អង្គការ សម្ព័ន្ធបាប៉ៃដៃ និងទទួលខុសត្រូវសេវាជនចាស់ដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដូចមានក្នុងចំណុច១ខាងលើ។

សូមអរគុណលោកស្រី **កែវ សុផាណី** សម្រាប់ការយកចិត្តទុកដាក់ និងការជួយ។

- ទម្រង់បញ្ជូនធ្វើឡើងជាពីរច្បាប់ មួយច្បាប់សម្រាប់នាយកដ្ឋានគាំពារជនចាស់ និងមួយច្បាប់ទៀត

សម្រាប់អង្គការសម្ព័ន្ធបាប៉ៃដៃ។

ថ្ងៃអង្គារ ៤ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំពោធិ៍ ស.ស. ២៥៦៨

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៤

តំណាងអង្គការ/ខ្សែបន្ទាប់:

កែវ សុផាណី

សូមរក្សាការសម្ងាត់ ០៨១ ៥៦ ៩៣ ១២

ថ្ងៃអង្គារ ៤ រោច ខែជេស្ឋ ឆ្នាំពោធិ៍ ស.ស. ២៥៦៨

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៤

មន្ត្រីសង្គមកិច្ចដែលធ្វើការបញ្ជូន:

នួន មន

ឯកសារយោង

- ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដែលត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០២០៨/០០៥ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៨បានកំណត់ជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌរាល់អំពើទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងការជួញដូរមនុស្ស និងការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ព្រមទាំងកំណត់សិទ្ធិអាទិភាពលើសំណងខូចខាត និងសំណងបដិទានដល់ជនរងគ្រោះ។
- កំណត់ពន្យល់មាត្រានីមួយៗនៃច្បាប់ស្តីពីការប្រកបអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការដោយក្រសួងយុត្តិធម៌នៅថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៣ បានគូសបញ្ជាក់យ៉ាងលម្អិតអំពីធាតុផ្សំ និងកាលៈទេសៈនៃបទល្មើសនីមួយៗ ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ និងការការពារអត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ។
- គោលនយោបាយ និងបទដ្ឋានអប្បបរមាស្តីពីកិច្ចការពារសិទ្ធិជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្តតាមរយៈប្រកាសលេខ ៨៥២ ចុះថ្ងៃទី៣១ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ និងប្រកាសលេខ ៨៥៧ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ របស់ ស.អ.យ ដោយមាននិយមន័យនៃពាក្យ “ជនរងគ្រោះ” ត្រូវបានកំណត់ឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការហើយដំណើរការគ្រប់គ្រងករណីជនរងគ្រោះ ត្រូវបានគូសបញ្ជាក់យ៉ាងលម្អិតស្របតាមសិទ្ធិសំខាន់ៗទាំង១១ ដោយរាប់ចាប់ពីដំណាក់កាលកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះការបញ្ជូន រហូតដល់ដំណាក់កាលបិទករណី។
- “សារាចរណែនាំលេខ០១១ស្តីពីការងារសមាហរណកម្មនិងតាមដានជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងរំលោភបំពានផ្លូវភេទដែលបានស្នាក់នៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនិងសហគមន៍” ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០២២ របស់ក្រសួង ស.អ.យ បានគូសបញ្ជាក់លម្អិតនូវបែបបទតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់មន្ត្រីក្រសួង ស.អ.យ ថ្នាក់កណ្តាល ថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត និងថ្នាក់ស្រុក ខណ្ឌ ហើយបុគ្គលិករបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល នានា ក្នុងការធ្វើការងារជាមួយជនរងគ្រោះមុនពេល និងក្រោយពេលធ្វើសមាហរណកម្ម ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន និងទិន្នន័យ និងទម្រង់ទាំង០៧ប្រភេទ ដែលគ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទរបស់ក្រសួង ស.អ.យ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលធ្វើការពាក់ព័ន្ធត្រូវអនុវត្តតាម។
- “សេចក្តីសម្រេចលេខ១០៧ ស្តីពីគោលការណ៍ការពារសិទ្ធិកុមាររងគ្រោះដោយសារការជួញដូរនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា” ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ របស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ បានបញ្ជាក់បន្ថែមអំពីនិយមន័យកុមាររងគ្រោះដោយសារការជួញដូរ សិទ្ធិផ្សេងៗរបស់កុមាររងគ្រោះ វិធីសាស្ត្រសន្និដ្ឋានអំពីអាយុរបស់កុមារ វិធានការកំណត់អត្តសញ្ញាណកុមាររងគ្រោះ វិធីសាស្ត្រសម្ភាសន៍ព័ត៌មានសម្ងាត់ជាមួយនឹងកុមារ និងវិធានការបញ្ជូនកុមារដើម្បីទទួលបានសេវាជាដើម។
- “គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្សនិងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ” ដែលដាក់ចេញ នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ និង “សេចក្តីណែនាំ ស្តីពីការអនុវត្តកិច្ចប្រតិបត្តិការសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និង/ឬការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ នៅតាមបណ្តាទីតាំងដែលបានកំណត់” ដែលចេញដោយអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ នៅថ្ងៃទី១១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១០ បានកំណត់ពីវិធានការជួយសង្គ្រោះជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរមនុស្ស ការធ្វើសម្ភាសន៍ជនរងគ្រោះ

ដោយប្រើប្រាស់ជំនាញត្រឹមត្រូវ ការបញ្ជូនជនរងគ្រោះទៅលំនៅឋាន ឬមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដែលនឹងត្រូវធ្វើការងារបន្តជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល។

- “សេចក្តីណែនាំអំពីការអនុវត្តគោលការណ៍នានាក្នុងច្បាប់ជាតិនិងអន្តរជាតិដែលកំពុងនៅជាធរមានទាក់ទងនឹងការការពារជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ” ដែលចេញដោយក្រសួងយុត្តិធម៌ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែសីហាឆ្នាំ២០០៥ ក៏បានឱ្យនិយមន័យជាទូទៅទៅលើពាក្យថាជនរងគ្រោះ និងបានកំណត់បញ្ជាក់ អំពីគោលការណ៍ទូទៅនិងជាក់លាក់សម្រាប់ការការពារជនរងគ្រោះនៃបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ រាប់ចាប់តាំងពីដំណាក់កាលជនរងគ្រោះចូលរួមក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍រហូតដល់បញ្ចប់ដំណើរការនីតិវិធីរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ព្រះរាជអាជ្ញា ចៅក្រមស៊ើបសួរ និងចៅក្រមជម្រះ។
- “កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីគោលការណ៍ណែនាំអនុវត្ត និងកិច្ចសហការរវាងស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធនិងបណ្តាទីភ្នាក់ងារគាំទ្រជនរងគ្រោះ ក្នុងដំណើរការរៀងក្តីជួញដូរមនុស្ស” ដែលត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយក្រសួងចំនួន០៥ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន២៤ នៅថ្ងៃទី០៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៧ បានកំណត់ព្រមព្រៀងគ្នាជាលើកដំបូង និងមានលក្ខណៈទូលំទូលាយរវាងភាគីហត្ថលេខីទាំងអស់ទៅលើការកំណត់ អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយសារការជួញដូរមនុស្ស វិធានការបន្ទាន់របស់ទីភ្នាក់ងារដែលជួបជនរងគ្រោះដំបូងគេ ការបញ្ជូនសាក្សី។
- “វិធីបទដ្ឋានប្រតិបត្តិការសម្រាប់អង្គភាពឯកទេសប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស” ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយឱ្យប្រើប្រាស់ ជាឯកសារបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ ដោយអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ នៅថ្ងៃទី១១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ បានកំណត់ពីបច្ចេកទេសកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរមនុស្ស ដោយមន្ត្រីអនុវត្តច្បាប់ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ សម្ភាសន៍ និងសម្រេចចិត្ត ព្រមទាំងនីតិវិធីពិសេសសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណកុមាររងគ្រោះដោយការជួញដូរ។
- “នីតិវិធីប្រតិបត្តិបទដ្ឋានស្តីពីការផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកសមាហរណកម្មដល់ជនរងគ្រោះជាបុរសដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស” ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយឱ្យប្រើប្រាស់ដោយក្រសួង ស.អ.យ នៅថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ បានកំណត់ជាគោលការណ៍រួមនៃនីតិវិធីកំណត់អត្តសញ្ញាណ ការធ្វើមាតុភូមិនិរត្តន៍ និងការគាំទ្រផ្នែកសមាហរណកម្មដល់ជនរងគ្រោះជាបុរសដែលត្រូវបានគេជួញដូរនៅក្រៅប្រទេស។ នីតិវិធីទាំងនោះមានជាអាទិ៍ការស្រាវជ្រាវរកគ្រួសារ និងការប៉ាន់ប្រមាណស្ថានភាពគ្រួសារនៅកម្ពុជា ការធ្វើមាតុភូមិនិរត្តន៍ និងការទទួល ការផ្តល់ជំនួយបន្ទាន់នៅពេលមកដល់ ការប៉ាន់ប្រមាណតម្រូវការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ ការប៉ាន់ប្រមាណអំពីស្ថានភាព ការធ្វើផែនការសមាហរណកម្ម និងការបញ្ជូនទៅរកសេវា និងការតាមដានដំណើរការធ្វើសមាហរណកម្មជនរងគ្រោះជាបុរស។
- “គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីបែបបទ និងនីតិវិធីនៃការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ដើម្បីផ្តល់សេវាសមស្រប” ត្រូវបានដាក់ឱ្យអនុវត្តតាមរយៈប្រកាសលេខ ១៣៣/១២ គ.ជ.ប.ជ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៥ សម្រួលឱ្យការកំណត់អត្តសញ្ញាណជនរងគ្រោះ តាមរយៈការសង្កេត សាកសួរ ប្រមូលព័ត៌មានស្វែងរកភាពរងគ្រោះរបស់បុគ្គលណាម្នាក់ដែលសង្ស័យថារងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស ឱ្យអាចសន្និដ្ឋានឈានទៅធ្វើការសន្មតជាបណ្តោះអាសន្នថា“ជាជនរងគ្រោះ”ដើម្បីផ្តល់កិច្ចការពារ ការគាំពារ

និងសេវាសមស្របជួយជនរងគ្រោះបានទាន់ពេលវេលា ប្រកបដោយមនុស្សធម៌ មិនរើសអើង ដោយមិនទាន់គិតអំពីការអង្កេតស្រាវជ្រាវផ្សេងទៀត តាមនីតិវិធីតុលាការដែលចាំបាច់។

- “សៀវភៅណែនាំរបស់អង្គការ IOM ស្តីពីការផ្តល់ជំនួយផ្ទាល់ដល់ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរ” ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការ IOM ឆ្នាំ២០០៧ ផ្តល់ការណែនាំ និងដំបូន្មានដែលចាំបាច់សម្រាប់ផ្តល់ជំនួយយ៉ាងពេញលេញ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពដល់ជនរងគ្រោះដោយសារអំពើជួញដូរចាប់ពីចំណុចដែលបានជួបទំនាក់ទំនងគ្នាដំបូង និងពិនិត្យសម្រាំងរហូតដល់ការធ្វើការសមាហរណកម្មបុគ្គលពាក់ព័ន្ធ ចូលទៅក្នុងសង្គមប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
- សៀវភៅណែនាំស្តីពីនីតិវិធីប្រតិបត្តិកិច្ចការពារជនរងគ្រោះដោយអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ដែលដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ដោយប្រកាសលេខ ២៣១ ស.អ.យ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២៤។